

VEŘEJNÁ VYHLÁŠKA

ROZHODNUTÍ

O rozkladu ze dne 1. prosince 2017 účastníka řízení, pobočného spolku Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, IČO: 67010041, se sídlem Cejl 48/50, 602 00 Brno, podaném proti rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 31. října 2017, č. j. 597/2016-910-IPK/16, kterým Ministerstvo dopravy jako speciální stavební úřad ve věcech dálnic ve smyslu § 15 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebního řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále „stavební zákon“), a § 40 odst. 2 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 13/1997 Sb.“), v řízení o žádosti, podané dne 29. července 2016 stavebníkem, Ředitelstvím silnic a dálnic ČR, IČO: 65993390, se sídlem Na Pankráci 546/56, 145 05 Praha 4, zastoupeným panem Pavlem Kuškou, IČO: 63953277, se sídlem Zázvorkova 2005/10, 155 00 Praha 13, povolilo podle § 115 stavebního zákona stavební úpravu „D1 Modernizace, EXIT 119 Velký Beranov – EXIT 134 Měřín“, v rozsahu uvedených 43 stavebních objektů, které jsou dopravní infrastrukturou ve smyslu ustanovení § 1 odst. 2 písm. a) zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 416/2009 Sb.“),

rozhodl ministr dopravy jako příslušný odvolací správní orgán podle ustanovení § 152 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále „správní řád“), na základě návrhu rozkladové komise ve smyslu ustanovení § 152 odst. 3 správního řádu, takto:

„Podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. b) a s přihlédnutím k § 152 odst. 5 podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu se rozklad z a m í t á a rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 31. října 2017, č. j. 597/2016-910-IPK/16, s e p o t v r z u j e.“

Odůvodnění:

Ministerstvu dopravy byl dne 1. prosince 2017 doručen rozklad z téhož dne, podaný účastníkem stavebního řízení, Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, pobočným spolkem spolku Děti Země (dále „účastník“, „odvolatel“), proti rozhodnutí Ministerstva dopravy,

odboru infrastruktury a územního plánu, ze dne 31. října 2017, č. j. 597/2016-910-IPK/16 (dále „rozhodnutí ministerstva“, „stavební povolení“).

Napadeným rozhodnutím ministerstva Ministerstvo dopravy, odbor infrastruktury a územního plánu (dále „ministerstvo“, „speciální stavební úřad“), jako příslušný speciální stavební úřad rozhodlo podle ustanovení § 115 stavebního zákona na základě žádosti podané dne 29. července 2016 stavebníkem, Ředitelstvím silnic a dálnic ČR, zastoupeným panem Pavlem Kuškou, tak, že se povolují stavební úpravy „D1 Modernizace, EXIT 119 Velký Beranov – EXIT 134 Měřín“ (dále „předmětná stavba“), a to pro část *D1 Modernizace – úsek 16, EXIT 119 Velký Beranov – km 127 Řehořov* v rozsahu 21 stavebních objektů; pro část *D1 Modernizace – nadchod nad dálnicí D1 v km 128,8* v rozsahu 2 stavebních objektů; a pro část *D1 Modernizace – úsek 17, km 127 Řehořov – EXIT 134 Měřín* v rozsahu 20 stavebních objektů.

Rozklad účastníka ze dne 1. prosince 2017 proti rozhodnutí ministerstva je přípustný ve smyslu § 152 odst. 1 správního řádu. Rozklad byl zaslán prostřednictvím e-mailu na adresu elektronické podatelny Ministerstva dopravy dne 1. prosince 2017 a byl v souladu s ustanovením § 37 odst. 4 správního řádu podepsán elektronickým podpisem podle zákona č. 227/2000 Sb., o elektronickém podpisu a o změně některých dalších zákonů (zákon o elektronickém podpisu), ve znění pozdějších předpisů. Byl tudíž podán v zákonné patnáctidenní lhůtě ode dne 16. listopadu 2017, kdy bylo rozhodnutí ministerstva doručeno účastníkovi veřejnou vyhláškou.

Speciální stavební úřad, který napadené rozhodnutí ministerstva vydal, rozkladu nevyhověl v rámci autoremedury podle ustanovení § 87 správního řádu, proto ve smyslu ustanovení § 88 odst. 1, s přihlédnutím k § 152 odst. 5 správního řádu předal věc poradnímu orgánu ministra dopravy, rozkladové komisi.

Rozkladová komise přezkoumala napadené rozhodnutí ministerstva podle zásad stanovených v § 89 odst. 2 správního řádu pro postup odvolacího správního orgánu, které ve smyslu § 152 odst. 5 správního řádu přiměřeně platí pro řízení o rozkladu. To znamená, že přezkoumala soulad napadeného rozhodnutí ministerstva a řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy. Přezkoumala rovněž věcnou správnost rozhodnutí ministerstva a přitom vyhodnotila následující právně významné skutečnosti a okolnosti, které jsou doloženy v předmětném spisovém materiálu:

Stavebník, Ředitelství silnic a dálnic ČR (dále „ŘSD“, „stavebník“), zastoupený panem Pavlem Kuškou, podal dne 29. července 2016 u speciálního stavebního úřadu žádost o vydání stavebního povolení pro předmětnou stavbu. Ministerstvo výzvou ze dne 8. září 2016, č. j. 597/2016-910-IPK/2, vyzvalo stavebníka k odstranění vad podání, k doplnění žádosti a řízení přerušilo. Tuto žádost stavebník následně doplnil dne 16. prosince 2016, dne 21. prosince 2016, dne 20. března 2017 a dne 15. března 2017 o další potřebné podklady.

Ministerstvo poté veřejnou vyhláškou ze dne 14. června 2017, č. j. 597/2016-910-IPK/6, vyvěšenou na úřední desce ministerstva dne 15. června 2017, oznámilo podle § 112 odst. 1 stavebního zákona zahájení stavebního řízení pro předmětnou stavbu ostatním účastníkům řízení a dotčeným orgánům. Současně ministerstvo nařídilo k projednání předložené žádosti ústní jednání na den 18. července 2017, v 9:00 hodin.

Dne 19. června 2017 byl ministerstvu do elektronické podatelny doručen dopis z téhož dne, jímž pobočný spolek spolku Děti Země pod názvem Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu, s odkazem na stanovы spolku podle § 70 odst. 3 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 114/1992 Sb.“), oznámil svou účast v předmětném stavebním řízení. Poté dopisem ze dne 17. července 2017 uplatnil jako účastník řízení dle § 27 odst. 3 správního řádu ve spojení s § 109 písm. g) stavebního zákona námitky ke stavebnímu řízení.

Dne 18. července 2017 se uskutečnilo ústní jednání, kterého se účastník osobně ani prostřednictvím zástupce nezúčastnil.

Rozhodnutím ministerstva ze dne 31. října 2017, č. j. 597/2016-910-IPK/16, byla předmětná stavba podle ustanovení § 115 stavebního zákona povolena. Rozhodnutí ministerstva bylo vydáno formou veřejné vyhlášky, vyvěšené na úřední desce ministerstva dne 1. listopadu 2017 a současně zveřejněno způsobem umožňujícím dálkový přístup na webu Ministerstva dopravy.

Dne 1. prosince 2017 byl ministerstvu doručen rozklad účastníka z téhož dne. Odvolatel v rozkladu napadl rozhodnutí ministerstva v celém rozsahu a navrhl, aby rozhodnutí ministerstva bylo zrušeno a věc byla vrácena k novému projednání a rozhodnutí. V odůvodnění rozkladu požádal o přezkum všech vydaných závazných stanovisek ve spisu příslušnými nadřízenými orgány, přičemž z opatrnosti uvedl pojem všech, neboť z rozhodnutí mu není zřejmé, jaký podklad závazným stanoviskem je a jaký ne s tím, že příkladem specifikoval 24 závazných stanovisek.

Ministerstvo v souladu s ustanovením § 86 odst. 2 správního řádu veřejnou vyhláškou ze dne 4. prosince 2017, č. j. 805/2017-910-IPK/2, vyzvalo je, aby se k němu vyjádřili ve lhůtě do 4. ledna 2018. K podanému rozkladu se vyjádřil pouze stavebník podáním ze dne 2. ledna 2018, zn. 32977/11320-AK/2017, kde uvedl, že námitky uvedené v rozkladu považuje za neopodstatněné a podmínky navrhované odvolatelem považuje za nadbytečné. Ve vyjádření poukázal na rozhodnutí správních soudů ve věci stavby „D1 modernizace – úsek 18“, kdy byla zamítnuta žaloba odvolatele, v níž používal obdobnou argumentaci. V závěru rovněž uvedl, že předmětný úsek dálnice D1 je ve velmi špatném technickém stavu, kdy dochází ke snížení bezpečnosti provozu a v důsledku velmi opotřebovaného cementobetonového krytu dálnice k neúměrnému obtěžování obyvatel hlukem. Odvolatel tak znemožňuje stavebníkovi v reálném čase zmírnit dopad stávající dálnice na její okolí a podáním rozkladu prodlužuje dobu, po kterou je stavebník nucen provozovat dálnici na hranici její životnosti.

Jelikož rozklad směřuje proti obsahu závazných stanovisek, ministr dopravy jako odvolací správní orgán požádal ve smyslu § 149 odst. 5 správního řádu správní orgány, nadřízené správním orgánům příslušným k vydání závazného stanoviska, o potvrzení nebo změnu nejen cca 24 závazných stanovisek specifikovaných v rozkladu, ale z důvodu procesní jistoty i dalších závazných stanovisek, které byly též podkladem stavebního povolení. Jednalo se konkrétně o tyto dokumenty: závazné stanovisko Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru výstavby a regionálního rozvoje, ze dne 12. října 2015, č. j. VÝST/39604/2015/5542/2015-ro, dle § 15 odst. 2 stavebního zákona pro nadchod nad D1 (SO 17-221); závazné stanovisko Magistrátu města Jihlavy, odboru životního prostředí, ze dne 15. července 2015, č. j. MMJ/OŽP/6220/2015, pro km 119,300-127,080 (souhlas dle § 14 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně a doplnění některých zákonů (lesní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále též „lesní zákon“), se zásahem do 50 metrů od okraje lesa se 3 podmínkami); závazné stanovisko Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru životního prostředí, ze dne 19. listopadu 2015, č. j. ŽP/44592/2015/6127/2015-TUNKR, pro nadchod nad D1 (souhlas dle § 14 odst. 2 lesního zákona se zásahem do 50 metrů od okraje lesa s 5 podmínkami); závazné stanovisko Magistrátu města Jihlavy, odboru životního prostředí, ze dne 30. října 2013, č. j. MMJ/OŽP/9052/2013, pro km 127,080-124,011 (souhlas dle § 14 odst. 2 lesního zákona se zásahem do 50 metrů od okraje lesa se 3 podmínkami); závazné stanovisko Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru životního prostředí, ze dne 23. srpna 2013, č. j. ŽP/26757/2013/4472/2013-TUNKR, pro km 127,080 -134,011 (souhlas dle § 14 odst. 2 lesního zákona se zásahem do 50 m od okraje lesa se 6 podmínkami); závazné stanovisko Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru životního prostředí, ze dne 11. srpna 2016, č. j. ŽP/31526/2016/4838/2016-vrano/2, pro km 127,080 – 134,011 (souhlas dle § 17 zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (vodní zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále „vodní zákon“), se 4 podmínkami); závazné stanovisko Magistrátu města Jihlavy, odboru životního prostředí, ze dne 10. července 2015, č. j. MMJ/OŽP/6312/2015, pro km 119,300-127,080 (souhlas dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992

Sb., k zásahu do VKP s 1 podmínkou); závazné stanovisko Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru životního prostředí, ze dne 19. srpna 2013, č. j. ŽP/25667/2013/509/2013-kriz, pro km 127,080 - 134,011 (souhlas dle § 4 odst. 2 a § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. k zásahu do VKP a do krajinného rázu bez podmínek); závazné stanovisko Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru životního prostředí, ze dne 2. listopadu 2015, č. j. ŽP/39617/2015/4116/2015-jirik, pro nadchod nad DI (souhlas dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. k zásahu do VKP bez podmínek); závazné stanovisko Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru životního prostředí, ze dne 2. listopadu 2015, č. j. ŽP/39616/2015/4243/2015-jirik, pro nadchod nad DI (souhlas dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. k zásahu do krajinného rázu bez podmínek); závazné stanovisko Magistrátu města Jihlavy, odboru životního prostředí, ze dne 17. března 2017, č. j. MMJ/OŽP/24574/2017 (souhlas dle § 9 odst. 8 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, ve znění pozdějších předpisů, se 6 podmínkami); závazné stanovisko Ministerstva vnitra, odboru bezpečnostní politiky a prevence kriminality, ze dne 29. července 2015, č. j. MV-112115-2/OBP-2015 (se 2 podmínkami); závazné stanovisko Ministerstva vnitra, odboru bezpečnostní politiky a prevence kriminality, ze dne 24. května 2016, č. j. MV-77421-2/OBP-2016 (se 2 podmínkami); závazné stanovisko Ministerstva vnitra, odboru bezpečnostní politiky a prevence kriminality, ze dne 20. října 2015, č. j. MV-154516-2/OBP-2015, pro nadchod nad DI (bez podmínek); závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru Kraje Vysočina ze dne 15. července 2015, č. j. HSJI-242-5/P-2013, pro km 119,300- 127,080 (1 podmínka); závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru Kraje Vysočina ze dne 27. června 2013, č. j. HSJI-2749-2/P-2013, pro km 127,080 - 134,011 (bez podmínek); závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru Kraje Vysočina ze dne 20. října 2015, č. j. HSJI-5208-2/P-2015, pro nadchod nad DI (bez podmínek); závazné stanovisko Ministerstva obrany, sekce ekonomické a majetkové, ze dne 31. července 2015, č. j. MOCR 10592-715/2015-6440, pro km 119,300 - 127,080 (1 podmínka); závazné stanovisko Ministerstva obrany, sekce ekonomické a majetkové, ze dne 1. prosince 2015, č. j. 47206/2015-8201-OÚZ-PCE pro km 127,80 - 134,011 (1 podmínka); závazné stanovisko Ministerstva obrany, sekce ekonomické a majetkové, ze dne 24. listopadu 2015, č. j. MOCR 16969-550/2015-6440, pro nadchod nad DI (1 podmínka); závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Kraje Vysočina ze dne 2. července 2015, č. j. KHSV/13346/2013/JI/HOK/Sme, pro km 119,300 -127,080 (7 podmínek); závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Kraje Vysočina ze dne 13. srpna 2013, č. j. KHSV/09978/2013/JI/HOK/Sme, 127,080-134,011 (6 podmínek); závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Kraje Vysočina ze dne 19. června 2017, č. j. KHSV/13778/2017/JI/HOK/Sme; závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Kraje Vysočina ze dne 16. října 2015, č. j. KHSV/20853/2015/JI/HOK/Sme; souhlasné stanovisko Městského úřadu v Polné, odboru výstavby a životního prostředí, ze dne 16. ledna 2013, č. j. MUPO-OVŽP/212/2013 (souhlas dle § 15 odst. 2 stavebního zákona); souhlasné stanovisko Úřadu městyse Luka nad Jihlavou, stavebního odboru, ze dne 3. června 2013, č. j. 2013/1019/236-2 (souhlas dle § 15 odst. 2 stavebního zákona); souhlasné stanovisko Úřadu městyse Luka nad Jihlavou, stavebního odboru, ze dne 16. ledna 2013, č. j. 2013/81/12-2 (souhlas dle § 15 odst. 2 stavebního zákona); souhlasné stanovisko Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru výstavby a regionálního rozvoje, ze dne 10. června 2013, č. j. VÝST/17909/2013/3347/2013-ro (souhlas dle § 15 odst. 2 stavebního zákona); a vyjádření Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, ze dne 4. října 2011, č. j. 73085/ENV/11. O této skutečnosti byli vyrozuměni účastníci řízení veřejnou vyhláškou ze dne 13. dubna 2018, č. j. 16/2017-510-RK/10, vyvěšenou na úřední desce ministerstva dne 16. dubna 2018.

Ministr dopravy k tomu poté obdržel tato stanoviska nadřízených správních orgánů: 1) stanovisko Ministerstva obrany, Sekce nakládání s Majetkem Ministerstva obrany, ze dne 4. května, č. j. MO 118037/2018-1150; 2) sdělení Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru územního plánování a stavebního řádu, ze dne 11. května 2018, č. j. KUJI 30306/2018 OUP 157/2018; 3) stanovisko Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 21. května 2018, č. j. KUJI 37833/2018 OŽPZ 908/2018 St-3; 4) vyjádření

ministra životního prostředí ze dne 15. května 2018, č. j. MZP/2018/710/1364; 5) stanovisko Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 23. května 2018, č. j. KUJI 39006/2018 OŽPZ 930/2018 Vo-5; 6) stanovisko Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 23. května 2018, č. j. KUJI 38949/2018 OŽPZ 930/2018 Vo-4; 7) stanovisko Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 23. května 2018, č. j. KUJI 38666/2018 OŽPZ 930/2018 Vo-2; 8) stanovisko Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 23. května 2018, č. j. KUJI 38828/2018 OŽPZ 930/2018 Vo-3; 9) stanovisko ministra vnitra ze dne 30. května 2018, č. j. MV-48855-3/SO-2018; 10) stanovisko Ministerstva zdravotnictví, odboru ochrany veřejného zdraví, ze dne 31. května 2018, č. j. MZDR 16633/2018-3/OVZ; 11) stanovisko Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 1. června 2018, č. j. KUJI 36967/2018 OŽPZ 820/2018 Go; 12) sdělení Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 5. června 2018, č. j. KUJI 1032/2018 OŽPZ/43130/2018/Slo; 13) sdělení Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 5. června 2018, č. j. KUJI 43150/2018 OŽPZ/1034/2018/Slo; 14) sdělení Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 5. června 2018, č. j. KUJI 43145/2018 OŽPZ/1033/2018/Slo; 15) sdělení Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 5. června 2018, č. j. KUJI 43159/2018 OŽPZ/1035/2018/Slo; 16) sdělení Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 5. června 2018, č. j. KUJI 43170/2018 OŽPZ/1036/2018/Slo; 17) stanovisko Ministerstva vnitra, generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru České republiky, ze dne 29. června 2018, č. j. MV-46031-4/PO-PRE-2018.

Ministr dopravy veřejnou vyhláškou ze dne 11. července 2018, č. j. 16/2018-510-RK/34, ve věci „Oznámení o doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí o rozkladu“ vyznamenal účastníky řízení o doplnění podkladů pro vydání rozhodnutí o rozkladu a stanovil jim lhůtu pro vyjádření se k těmto podkladům do 15 dnů ode dne doručení tohoto oznámení. Současně je vyznamenal o možnosti nahlédnout do spisu. Veřejná vyhláška byla vyvěšena na úřední desce ministerstva dne 12. července 2018.

Dopisem ve formě e-mailu ze dne 13. července 2018 opatřeným elektronickým podpisem požádal odvolatel o zaslání 17 nových podkladů, které mu byly poté zaslány na uvedenou e-mailovou adresu. Tyto podklady byly zaslány na základě žádosti ze dne 23. července 2018 rovněž zástupci stavebníka.

Dne 13. srpna 2018 v 23:52 hod. bylo ministerstvu doručeno do e-mailové schránky vyjádření č. 1 odvolatele k novým podkladům. Odvolatel se zde vyjadřuje ke stanoviskům Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství ze dne 5. června 2018, č. j. KUJI/43170/2018 OŽPZ/1036/2018/Slo; ze dne 5. června 2018, č. j. KUJI/43159/2018 OŽPZ/1035/2018/Slo; ze dne 5. června 2018, č. j. KUJI/43150/2018 OŽPZ/1034/2018/Slo; ze dne 5. června 2018, č. j. KUJI/43145/2018/OŽPZ/1033/2018/Slo; a ze dne 5. června 2018, č. j. KUJI/1032/2018 OŽPZ/43130/2018/Slo. Odvolatel napadá tato potvrzující stanoviska jako nepřezkoumatelná, postup krajského úřadu považuje za nezákonný a mimoběžný s tím, že krajský úřad se jeho připomínkami v rozkladu řádně nezabýval a přezkum dle § 149 odst. 4 správního řádu řádně neprovedl. Navíc uvádí, že není přesvědčivě doloženo, že by takový přezkum mohl Krajský úřad Kraje Vysočina provést, protože byla vznesena námitka systémové podjatosti krajského úřadu, přičemž neexistuje žádný doklad o tom, že všichni zaměstnanci odboru životního prostředí a zemědělství Krajského úřadu Kraje Vysočina nejsou ve smyslu ustanovení § 14 správního řádu podjatí.

Ostatní účastníci řízení se k doplněným podkladům ve stanovené lhůtě nevyjádřili.

Vyjádření odvolatele k novým podkladům, v němž napadal tato potvrzující stanoviska, bylo z důvodu procesní jistoty postoupeno Krajskému úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, se žádostí o vyjádření se k těmto námitkám odvolatele, příp. o doplnění stanovisek. Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, na uvedené reagoval vyjádřeními ze dne 4. září 2018, č. j. KUJI/65998/2018 OŽPZ/1559/2018/Slo, a č. j. KUJI/66121/2018 OŽPZ/1566/2018/Slo. K námitce systémové podjatosti zaměstnanců Krajského úřadu Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, pak krajský úřad uvedl, že o ní bylo rozhodnuto usnesením ředitele Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 6. června 2018 tak, že tato námitka byla zamítnuta, přičemž toto usnesení bylo odvolateli doručeno dne 7. června 2018 a nabylo právní moci dne 23. června 2018. Vyjádření krajského úřadu bylo zasláno na vědomí odvolateli.

Dne 17. září 2018 v 23:57 hod. bylo ministerstvu doručeno do e-mailové schránky vyjádření č. 2 odvolatele k těmto novým podkladům. Odvolatel uvádí, že nemá žádnou povědomost, že by mu takové usnesení ze dne 6. června 2018 bylo doručeno, proto požádal podle zákona č. 106/1999 Sb. o zaslání tohoto usnesení a dokladu o jeho řádném doručení. V případě, že se tvrzení krajského úřadu neprokáže, bude muset být tato věc příp. řešena v žalobě proti stavebnímu povolení. Závěry krajského úřadu v případě zásahu povolovaných PHS na krajinný ráz, resp. odvolatelem navrhovaných opatření proti štetům letících ptáků a výsadby druhů popínavých rostlin, považuje odvolatel za nezákonné a jeho postup za chybný. K doložení absurdnosti jednání krajského úřadu a možného mimoprocesního řešení sporů pak odvolatel přikládá dohodu ze dne 10. září 2018 o efektivnější ochraně ptáků před zbytečnými nárazy do průhledných PHS při modernizaci dálnice D1 v úseku 2, uzavřenou mezi ním a stavebníkem.

Rozkladová komise na základě vyhodnocení skutečností zjištěných ze spisového materiálu dospěla k těmto závěrům, z nichž vychází její návrh, aby ministr dopravy podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. b) a s přihlédnutím k § 152 odst. 5 podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu rozklad zamítl a napadené rozhodnutí ministerstva potvrdil:

Odvolatel se v bodě 1.1 rozkladu vyjadřuje k údajné nezákonnosti čtyř závazných stanovisek Krajské hygienické stanice Kraje Vysočina – 1. závazného stanoviska ze dne 2. července 2015, č. j. KHSV/13346/2013/JI/HOK/Sme, 2. závazného stanoviska ze dne 13. srpna 2013, č. j. KHSV/09978/2013/JI/HOK/Sme, 3. závazného stanoviska ze dne 19. června 2017, č. j. KHSV/13778/2017/JI/HOK/Sme, 4. závazného stanoviska ze dne 16. října 2015, č. j. KHSV/20853/2015/JI/HOK/Sme, a žádá, aby je dle § 149 odst. 4 správního řádu přezkoumalo Ministerstvo zdravotnictví. Odvolatel považuje za nesprávné a v rozporu s účelem zákona, aby před vydáním stavebního povolení nebylo jednoznačné, kde se budou nacházet zařízení staveniště a zda na nich budou pracovat stroje či zařízení produkující škodlivé emise a intenzity hluku. Podle odvolatele je nelogické, aby napadeném stanovisku nebyly uloženy podmínky, které se vztahují k zařízení staveniště, kde mohou pracovat hlučné stroje a zařízení, tzn. z předložené DSP a z hlukové studie není jednoznačně zřejmé, zda a v jakém množství bude možné použít mobilní drtiče, atp. Nelze tak přijmout postup stavebníka, že tyto základní informace budou zřejmé až po vydání stavebního povolení. Splnění hlukových limitů by se tak řešilo bez účastníků řízení, což je nepřijatelné. Dále odvolatel mezi podmínkami napadeného stavebního povolení postrádá konkrétní údaj o max. délce zkušební provozu, který by omezil jeho dobu, aby realizace protihlukových opatření neprobíhala neúměrně dlouho. Takový údaj – např. 1 rok, v závazném stanovisku chybí. Odvolatel mezi podmínkami stavebního povolení postrádá konkrétní údaj o termínu, do kdy by měla být zhotovená dodatečná protihluková opatření, včetně ověření jejich účinnosti prostřednictvím kontrolního měření, protože jinak nelze takovou podmínku považovat dle § 68 správního řádu za jasnou a kontrolovatelnou. Odvolatel proto požaduje, aby Ministerstvo zdravotnictví napadená závazná stanoviska zrušilo a uložilo stavebníkovi vypracovat pro vydání nového závazného stanoviska novou hlukovou studii, která na základě 2 – 3 modelových situací vyznačuje místa s přípustnými liniemi limitu hluku. Dále by měl stavebník navrhnout několik míst, kde by chtěl umístit zařízení staveniště. Teprve na základě nové studie vydá krajská hygienická

stanice nové stanovisko. Současně by mělo ve zrušujícím rozhodnutí zavázat krajskou hygienickou stanici k tomu, aby v podmínkách nového závazného stanoviska byly nejasné podmínky upřesněny konkrétními termíny či lhůtami.

Ministerstvo zdravotnictví, odbor ochrany veřejného zdraví, kterému byl podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu jako příslušnému nadřízenému orgánu rozklad postoupen, přípisem ze dne 31. května 2018, č. j. MZDR 16633/2018-3/OVZ, potvrdilo čtyři napadená závazná stanoviska Krajské hygienické stanice Kraje Vysočina. Ministerstvo zdravotnictví přitom konstatovalo, že Krajská hygienická stanice Kraje Vysočina v dané věci postupovala správně.

K námitkám odvolatele pak Ministerstvo zdravotnictví uvedlo, cit.: „*Součástí předložených projektových dokumentací jsou dokumenty Zásady organizace výstavby (dále i „ZOV“) pro oba úseky. Z těchto dokumentů a z akustických studií pro období výstavby je patrné umístění zařízení staveniště (dále i „ZS“). Pro ZS a skládkování materiálu jsou k dispozici pouze trvalé zabírané plochy v majetku investora s tím, že si zhotovitel zajistí další plochy dle svých potřeb a možností. V ZOV jsou vytipovány plochy pro ZS bez určení jejich konkrétního využití. Tyto plochy se nacházejí na pozemcích ŘSD, jedná se o plochy uzavřených odpočívek Jamenský potok po obou stranách dálnice a Meziříčko vlevo a vpravo a prostory MÚK Velký Beranov a Měřín. Na plochách pro zařízení staveniště na úseku 16 i 17 je uvažováno s umístěním mobilní betonárky a drtiče. Z předložené dokumentace vyplývá, že zhotovitel je povinen pohyb staveništní dopravy a technologie výstavby zkoordinovat tak, aby staveništní doprava byla v maximální míře vedena v prostoru staveniště (modernizovaná polovina dálnice). V předložených akustických studiích pro období výstavby jsou pro jednotlivé etapy výstavby uvedeny typy stavebních strojů, které zajistí realizaci navrhovaných stavebních prací včetně doby provozu během doby od 7:00 do 21:00 hodin a během doby od 06:00 do 7:00 a od 21:00 do 22:00.*

Rozsah zařízení staveniště a typy stavebních strojů jsou zcela v režii dodavatele. Umístění různých potřebných ploch pro staveniště jsou věci vztahů stavebníka a stavebního podnikatele, které nemohou být určeny v rámci stavebního řízení. KHS jako příslušný dotčený orgán ochrany veřejného zdraví (dále i „OOVZ“) svými podmínkami vymezuje k předmětu stavebního řízení, kterým je modernizace dálnice D1 a její následný provoz a určuje stavebníkovi další postup pro různé varianty. Do kompetence OOVZ nespadá požadovat po investorech zpracování různých variant akustické studie. OOVZ nemůže předjímat ani jeho protiprávní jednání ve smyslu vědomého či nevědomého překračování hygienických limitů. Akustické studie posuzující hluk ze stavební činnosti konstatují, že lze v chráněném venkovním prostoru staveb na sledovaném úseku dálnice D1 zajistit dodržování hygienických limitů hluku pro hluk ze stavební činnosti, tj. v době od 7:00 do 21:00 $L_{Aeq,s} = 65$ dB a pro dobu od 6:00 do 7:00 a od 21:00 do 22:00 $L_{Aeq,s} = 60$ dB. Pro omezení hlukového zatížení chráněných staveb v okolí D1 úsek 16 a 17 stanovuje podmínky, ze kterých vyplývá, že demoliční práce a stavební práce budou prováděny výhradně v denní době od 6:00 do 22:00 hodin. V noční době se stavební práce a provoz zařízení na plochách zařízení staveniště neuvažují. Studie jsou zpracovány na základě ZOV včetně harmonogramu postupu a průběhu výstavby. Jsou v nich definovány nejdůležitější zdroje hluku uplatňující se v jednotlivých etapách výstavby a jsou provedeny výpočty hluku ze stavebních činností při modelových situacích v nejbližších chráněných venkovních prostorech staveb a chráněných venkovních prostorech. Na stavbě jsou uvažovány technologie, jejichž akustické parametry jsou uvedeny v tabulkách předložených akustických studií společně s předpokládanou dobou provozu zdrojů hluku. Podle principu předběžné opatrnosti a bezpečnosti se pro účely akustických výpočtů stavební technologie standardně umísťují na místa jejich působení do nejméně příznivých poloh vůči obytné zástavbě. Při provádění prací během modernizace dálnice D1 budou v okolním chráněném venkovním prostoru staveb dodržovány hygienické limity hluku pro hluk ze stavební činnosti dané v nařízení vlády č. 272/2011 Sb.

Pokud v průběhu modernizace výše uvedených úseků bude nezbytné provozovat hlučné stroje a zařízení jiným způsobem, než se předpokládá ve studiích, tzn., bude-li hlučná práce prováděna v noční době od 22:00 - 06:00 hodin, nebo bude-li nezbytné použití jiných typů strojů s vyššími

emisními hodnotami hluku, je třeba pro předmětnou činnost požádat místně příslušný OOVZ o vydání časově omezeného povolení zdroje hluku ve smyslu § 31 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb. Dle potřeby jsou stanovena nezbytná protihluková opatření a provozní zásady tak, aby bylo zajištěno dodržení hygienických limitů hluku. S ohledem na to, že chráněná zástavba po obou stranách dálnice se nachází v dostatečné vzdálenosti od dálničního tělesa a umístění zařízení staveniště a stavebních ploch je situováno mimo zástavbu obcí, s přihlédnutím k podmínkám stanovených v hlukových studiích (hluk ze stavební činnosti) pro průběh realizace modernizace úseku 16 a 17 dálnice D1, je postup KHS v souladu s platnou legislativou. V předmětných lokalitách za těchto předpokladů nedojde ke zvýšení akustické zátěže obyvatel a stávající akustická situace se výrazně nezmění, což je v souladu s požadavky zákona a jeho prováděcího předpisu - nařízení vlády č. 272/2011 Sb. Dále uvádíme, že povinnost plnit hygienické limity hluku ze stavební činnosti v chráněných venkovních prostorech vyplývá z § 12 odst. 9 a přílohy č. 3 části B nařízení vlády č. 272/2011 Sb.

Zkušební provoz stavby je vázán na § 124 stavebního zákona. K vydání povolení zkušebního provozu stavby je tedy zmocněn věcně a místně příslušný stavební úřad. Volba optimální délky zkušebního provozu je věcí stavebníka a stavebního úřadu. Konkrétní délku zkušebního provozu nebo předčasného užívání stavby v případě staveb tohoto charakteru nelze jednoznačně stanovit z důvodu, že kontrolní měření hluku z provozu na takto vytíženou komunikaci lze objektivně provést až v případě standardního provozu, který bude statisticky reprezentativní, tzn. po zprovoznění osobní i nákladní dopravy bez omezení a za vhodných meteorologických podmínek.

Vymezení časové lhůty pro sjednání eventuální nápravy je třeba provést až následně po případném zjištění překračování limitních hodnot hluku během zkušebního provozu. Dodatečná protihluková opatření, která nejsou organizační, vyžadují řízení v souladu se stavebním zákonem. Z výše uvedeného je zřejmé, že KHS před vydáním výše uvedených stanovisek dostatečně posoudila vliv stavby jako zdroje hluku z hlediska zájmů chráněných OOVZ, kdy vycházela jednak z podkladů aktuálně předložených žadatelem, ale i ze znalosti území a charakteru stavby i z doposud shromážděných poznatků KHS o daných lokalitách v rámci její vlastní úřední činnosti. Stavba nepřináší nový zdroj hluku do území, protože se jedná o stavební úpravy stávající stavby, které zahrnují i výstavbu protihlukových clon, výměnu povrchu vozovky a rekonstrukci mostních objektů.“

Požadavek odvolatele, aby Ministerstvo zdravotnictví změnilo závazné stanovisko stanovením maximální délky zkušebního provozu (např. na 1 rok), nepovažuje rozkladová komise za důvodný a plně se ztotožňuje se závěrem Ministerstva zdravotnictví v této věci. Závazné stanovisko konkrétní délky zkušebního provozu nemůže být už ze své podstaty věcí orgánu ochrany veřejného zdraví a není tak ani předmětem stavebního povolení, v němž může stavební úřad uložit stavebníkovi podmínku provedení zkušebního provozu. O povolení zkušebního provozu stavby a jeho konkrétních podmínkách (včetně jeho časového vymezení) se tak ze zákona i z logiky věci rozhoduje teprve v rámci správního řízení, vymezeného v ustanovení § 124 stavebního zákona, v němž mohou dotčené správní orgány rovněž uplatnit závazná stanoviska. Příslušný stavební úřad následně při svém rozhodování o povolení zkušebního provozu musí zohlednit tato stanoviska a podmínky stanovit vždy především s přihlédnutím ke všem okolnostem a specifikům konkrétní stavby. Nelze tak souhlasit s tezí odvolatele, že již v závazném stanovisku krajské hygienické stanice ke stavebnímu povolení by měla být pro zkušební provoz stavby stanovena konkrétním časovým údajem. Rozkladová komise tak nemá pochybnosti o zákonnosti těchto závazných stanovisek a námitky účastníka proto považuje za nedůvodné.

Odvolatel v bodě 1.2 rozkladu napadá zákonnost čtyř závazných stanovisek dle § 14 odst. 2 lesního zákona: 1. závazné stanovisko Magistrátu města Jihlavy, odboru životního prostředí, ze dne 15. července 2015, č. j. MMJ/OŽP/6220/2015, pro km 119,300-127,080 – podmínka č. 37 stavebního povolení; 2. závazné stanovisko Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru životního prostředí, ze dne 19. listopadu 2015, č. j. ŽP/44592/2015/6127/2015-TUNKR, pro nadchod nad D1 – podmínka č. 38 stavebního povolení; 3. závazné stanovisko Magistrátu města Jihlavy, odboru

životního prostředí, ze dne 30. října 2013, č. j. MMJ/OŽP/9052/2013, pro km 127,080-124,011 – podmínka č. 39 stavebního povolení; 4. závazné stanovisko Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru životního prostředí, ze dne 23. srpna 2013, č. j. ŽP/26757/2013/4472/2013-TUNKR, pro km 127,080 -134,011 – podmínka č. 40 stavebního povolení. Odvolatel žádá, aby krajský úřad napadená závazná stanoviska změnil tak, že budou upravena dle jeho návrhů, které uvedl v rozkladu, čímž bude zaručeno, že okraj lesa bude skutečně ochráněn od stavební činnosti, neboť je velmi citlivý na znečištěné ovzduší a na mechanická poškození. V případě 1. závazného stanoviska navrhuje 3 nové podmínky; v případě 2. závazného stanoviska navrhuje zrušení podmínky d), uložení 3 nových podmínek a kontrolu relevantnosti podmínek Lesů ČR, s. p., příp. jejich zahrnutí do podmínek závazného stanoviska; v případě 3. stanoviska navrhuje uložení 2 nových podmínek a změnu v uložené podmínce c); v případě 4. závazného stanoviska navrhuje uložení 2 nových podmínek.

Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, kterému byl podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu jako příslušnému nadřízenému orgánu rozklad postoupen, ve svých stanoviscích ze dne 23. května 2018, č. j. KUJI 39006/2018 OŽPZ 930/2018 Vo-5, č. j. KUJI 38828/2018 OŽPZ 930/2018 Vo-3; č. j. KUJI 38949/2018 OŽPZ 930/2018 Vo-4; č. j. KUJI 38666/2018 OŽPZ 930/2018 Vo-2, potvrdil všechna čtyři napadená závazná stanoviska orgánů státní správy lesů s tím, že v dané věci postupovaly v souladu se zákonem, přitom konstatoval, že při dodržení takto stanovených podmínek nedojde realizací předmětné stavby k ohrožení či poškození pozemků určených k plnění funkcí lesa.

K návrhům odvolatele v případě 1. závazného stanoviska uvedl, cit.: „Podle názoru krajského úřadu jsou podmínky stanovené magistrátem v napadeném závazném stanovisku (č. j. MMJ/OŽP/6220/2015, sp. zn. 117063/2015/MMJ ze dne 15. 7. 2015) dostatečné k ochraně předmětných pozemků určených k plnění funkcí lesa a porostů na nich rostoucích (tedy i okraje lesa) a řeší i skutečnosti obsažené v podmínkách uvedených v rozkladu. Navíc odvolatelem navrhovaná podmínka týkající se zamezení možného znečištění okraje lesa nebezpečnými látkami je zahrnuta pro všechny druhy pozemků v podmínce č. 21 rozkladem napadeného stavebního povolení a také zajištění této povinnosti pro stavebníka vyplývá přímo z lesního zákona (např. § 13 odst. 3 písm. d) lesního zákona). K druhé podmínce navrhované odvolatelem lze uvést, že z projektové dokumentace k danému záměru nevyplývá, že by se uvažovalo v ochranném pásmu lesa (50 metrů od okraje lesa) se zřizováním komunikací ani parkovacích ploch pro stavební stroje a dopravní prostředky. Splnění tohoto požadavku pobočného spolku je taktéž obsaženo i v podmínce č. 12 a č. 18 daného stavebního povolení. Třetí podmínka odvolatele je mimo napadené závazné stanovisko magistrátu také obsažena v podmínce č. 18 a č. 39c) předmětného stavebního povolení a také ve výše zmiňovaném rozhodnutí magistrátu o dočasném odnětí (č. j. MMJ/OŽP/24358/2017-8, sp. zn. 6381/2016 ze dne 7. 3. 2017).“

K návrhům odvolatele v případě 2. závazného stanoviska uvedl, cit.: „Podle názoru krajského úřadu jsou podmínky uložené městským úřadem v napadeném závazném stanovisku (č. j. ŽP/44592/2015/6127/2015-TUNKR ze dne 19. 11. 2015) dostačující a jejich splněním by měla být zajištěna ochrana předmětných pozemků určených k plnění funkcí lesa a porostů na nich rostoucích (tedy i okraje lesa). Krajský úřad zastává stanovisko, že podstata podmínek navrhovaných odvolatelem je obsažena v podmínkách stanovených městským úřadem v napadeném závazném stanovisku. Navíc odvolatelem navrhovaná podmínka týkající se zamezení možného znečištění okraje lesa nebezpečnými látkami je zahrnuta pro všechny druhy pozemků v podmínce č. 21 rozkladem napadeného stavebního povolení a také zajištění této povinnosti pro stavebníka vyplývá přímo z lesního zákona (např. § 13 odst. 3 písm. d) lesního zákona). K druhé podmínce navrhované odvolatelem lze uvést, tento požadavek je obsažen i v podmínce č. 12 a č. 18 daného stavebního povolení. Třetí podmínka odvolatele je mimo napadené závazné stanovisko městského úřadu také obsažena v podmínce č. 18 předmětného stavebního povolení a také ve výše zmiňovaném rozhodnutí městského úřadu (č. j. ŽP/4380/2016/894/2016-TUNKR ze dne 22. 2. 2016) o trvalém a dočasném odnětí částí pozemku určeného k plnění funkcí lesa (p. č. 1073/3, k. ú. Meziříčko

u Jihlavy). K požadavku odvolatele na zrušení podmínky odkazující se na vyjádření Lesů České republiky, s. p. ze dne 8. 4. 2014 krajský úřad konstatuje, že neshledal důvod pro její zrušení. Podmínky v tomto vyjádření uváděné (viz str. 2 této písemnosti) jsou podle krajského úřadu pro zajištění ochrany lesa (i jeho okraje) relevantní. Krajský úřad také nesouhlasí s tvrzením odvolatele, že tyto podmínky zůstaly skryté veřejné kontrole a tím, že nejsou jasně definované a nelze je kontrolovat a vymáhat. Předmětné vyjádření Lesů České republiky, s. p. ze dne 8. 4. 2014 je nedílnou součástí napadeného závazného stanoviska, což je nakonec přímo uvedeno i v dané podmínce stanovené městským úřadem. Zde je nutné dodat, že napadené závazné stanovisko bylo vydáváno pro územní řízení ve věci stavby „NADCHOD NAD DÁLNICÍ D1 - km 128,8 (EKODUKT), D1 Modernizace - úsek 16, EXIT 119 Velký Beranov - km 134 Měřín“, takže „veřejnou kontrolu“ bylo možno provést v rámci tohoto územního řízení. Jak je uvedeno, v předkládací zprávě pro rozkladovou komisi (str. 7), byly podmínky z napadeného závazného stanoviska převzaty do podmínek stavebního povolení. Účastníkům stavebního řízení byla dána možnost seznámit se s obsahem spisového materiálu a vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, přičemž spis v dané věci obsahoval i územní rozhodnutí ve věci stavby předmětného nadchodu a také inkriminované vyjádření Lesů České republiky, s. p. ze dne 8. 4. 2014.“

K návrhům odvolatele v případě 3. závazného stanoviska uvedl, cit.: „Krajský úřad po prostudování spisového materiálu v dané věci a na základě shora uvedených skutečností dospěl k závěru, že podmínky stanovené magistrátem v napadeném závazném stanovisku (č. j. MMJ/OŽP/9052/2013, sp. zn. 138910/2013/MMJ ze dne 30. 10. 2013) jsou dostatečné k ochraně předmětných pozemků určených k plnění funkcí lesa a porostů na nich rostoucích (tedy i okraje lesa). Tyto podmínky také svým obsahem a důvody, pro které byly magistrátem stanoveny, korespondují dle názoru krajského úřadu s navrhovanými podmínkami odvolatele. Navíc odvolatelem navrhovaná podmínka týkající se zamezení možného znečištění okraje lesa nebezpečnými látkami je zahrnuta pro všechny druhy pozemků v podmínce č. 21 rozkladem napadeného stavebního povolení a také zajištění této povinnosti pro stavebníka vyplývá přímo z lesního zákona (např. § 13 odst. 3 písm. d) lesního zákona). K druhé podmínce navrhované odvolatelem lze uvést, že z projektové dokumentace k danému záměru nevyplývá, že by se uvažovalo v ochranném pásmu lesa (50 metrů od okraje lesa) se zřizováním komunikací ani parkovacích ploch pro stavební stroje a dopravní prostředky. Splnění tohoto požadavku odvolatele je taktéž obsaženo i v podmínce č. 12 a č. 18 daného stavebního povolení. Třetí podmínka odvolatele je jednoduše dostatečně pokryta podmínkou č. 3 napadeného závazného stanoviska magistrátu a dále je také obsažena v podmínce č. 18 předmětného stavebního povolení.“

K návrhům odvolatele v případě 4. závazného stanoviska pak uvedl, cit.: „Podle názoru krajského úřadu však podmínky uložené městským úřadem v napadeném závazném stanovisku (č. j. ŽP/26757/2013/4472/2013-TUNKR ze dne 23. 8. 2013) dostatečně zajišťují ochranu předmětných pozemků určených k plnění funkcí lesa a porostů na nich rostoucích (tedy i okraje lesa). Krajský úřad dospěl k závěru, že podmínky stanovené městským úřadem v napadeném závazném stanovisku dostatečně pokrývají i podmínky navrhované odvolatelem. Navíc jím navrhovaná podmínka týkající se zamezení možného znečištění okraje lesa nebezpečnými látkami je zahrnuta pro všechny druhy pozemků v podmínce č. 21 rozkladem napadeného stavebního povolení a také zajištění této povinnosti pro stavebníka vyplývá přímo z lesního zákona (např. § 13 odst. 3 písm. d) lesního zákona). K druhé podmínce navrhované odvolatelem lze uvést, tento požadavek je také obsažen i v podmínce č. 12 a č. 18 daného stavebního povolení. Dále k ochraně pozemků určených k plnění funkcí lesa a porostů na nich rostoucích před nepříznivými účinky dané stavby slouží také podmínky stanovené městským úřadem ve výše zmiňovaném rozhodnutí (č. j. ŽP/30805/2016/4869/2016-TUNKR ze dne 26. 8. 2016) o dočasném odnětí části pozemků určených k plnění funkcí lesa (k. ú. Meziříčko u Jihlavy).“

Podle rozkladové komise je tak zřejmé, že příslušné orgány státní správy lesů, resp. jejich nadřízený správní orgán, shledaly podmínky, kterými byl podmíněn souhlas s předmětnou stavbou a které byly zakomponovány do stavebního povolení, jako dostatečné. Samotná skutečnost, že se nadřízený správní orgán neztotožnil s návrhem odvolatele a nepřevzal podmínky, které si sám odvolatel nadefinoval, tak neznamená, že závazné stanovisko je nezákonné. Rozkladová komise tak nemá pochybnosti o zákonnosti těchto závazných stanovisek a námitky účastníka proto považuje za nedůvodné.

Odvolatel v bodě 1.3 rozkladu napadá zákonnost závazného stanoviska dle § 17 odst. 1 písm. a) vodního zákona, tj. závazného stanoviska Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru životního prostředí, ze dne 11. srpna 2016, č. j. ŽP/31526/2016/4838/2016-vrano/2, pro km 127,080 – 134,011, kdy požaduje, aby krajský úřad doplnit pět podmínek dle jeho návrhu, a to: e) *Stavba bude realizována tak, jak je zakresleno v podrobné situaci stavby, která je součástí žádosti.* f) *Provádění stavebních prací během výstavby nesmí negativně ovlivnit odtokové poměry v dotčeném území.* g) *Přebytečná zemina bude skladována tak, aby nemohlo dojít k jejímu erozivnímu smyvu.* h) *Po dokončení stavebních prací bude odklizen veškerý materiál, který byl v souvislosti se stavbou uložen na dotčeném území.* " A aby dále provedl tuto změnu v podmínce a), cit.: „a) *Během výstavby nesmí dojít k poškození břehů a koryta vodních toků nad rámec nezbytných stavebních prací, znečištění toku stavebním odpadem a dalšími látkami nebezpečnými vodám. Závadné látky, lehce odplavitelný materiál ani stavební odpad nebudou skladovány na břehu do vzdálenosti 100 m od okraje vodního toku.*

K tomu rozkladová komise uvádí, že závazné stanovisko vodoprávního úřadu na základě rozkladu odvolatele přezkoumal ve smyslu § 149 odst. 4 správního řádu příslušný nadřízený správní orgán – Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství. Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, přípisem ze dne 21. května 2018, č. j. KUJI 37833/2018 OŽPZ 908/2017 St-3, potvrdil závazné stanovisko vodoprávního úřadu, přitom konstatoval, že vodoprávní úřad postupoval v souladu se zákonem, uvedené závazné stanovisko včetně stanovených podmínek je dostatečné pro vydání stavebního povolení pro výše uvedenou stavbu a bez právního důvodu není třeba vydávat další vyjádření, stanoviska nebo rozhodnutí.

K návrhům odvolatele pak krajský úřad uvedl, cit.: „*Podmínky převzaté z napadeného závazného stanoviska jsou v napadeném stavebním povolení uvedeny v bodě 41 a) až d) a nikoliv v bodě 42 a jsou 4 a nikoliv 5, jak je nesprávně uvedeno v podaném rozkladu. K návrhu na změnu (doplnění) závazného stanoviska v první odrážce, které je převzata do stavebního povolení v podmínce 41 b) uvádí, že změna je podle názoru krajského úřadu, nadbytečná, neboť se jedná o doplnění, které vyplývá přímo z vodního zákona. Tuto problematiku konkrétně řeší mimo jiné ustanovení § 39 odst. 1, věta druhá vodního zákona (Každý, kdo zachází se závadnými látkami, je povinen učinit přiměřená opatření, aby nevnikly do povrchových nebo podzemních vod a neohrozily jejich prostředí) a ustanovení § 46 odst. 1 vodního zákona (Je zakázáno měnit směr, podélný sklon a příčný profil koryta vodního toku, poškozovat břehy, těžit z koryt vodních toků zeminu, písek nebo nerosty a ukládat do vodních toků předměty, kterými by mohlo dojít k ohrožení plynulosti odtoku vod, zdraví nebo bezpečnosti, jakož i ukládat takové předměty na místech, z nichž by mohly být splaveny do vod). V podstatě totéž se týká druhé části první věty v první odrážce, která je rovněž nadbytečná, protože je dána (stanovena) přímo vodním zákonem. K návrhu na uložení další podmínky e) uvádí krajský úřad, že tato podmínka je uvedena v podmínce č. 1) výše uvedeného napadeného stavebního povolení (Předmětná stavba bude provedena podle projektové dokumentace ověřené ve stavebním řízení; případné změny nesmí být provedeny bez povolení speciálním stavebním úřadem.) a v podmínce č. 3) stavebního povolení (Stavebník zajistí vytýčení prostorové polohy stavby podle ověřené dokumentace orgánem nebo organizací k tomu oprávněnou) a není tedy nutné ji stanovovat duplicitně. K návrhu na uložení další podmínky f) uvádíme, že tato podmínka je jednak zahrnuta v podmínce č. 25) stavebního povolení věta druhá, první část a jednak je to podmínka, která vyplývá přímo z vodního zákona. Tuto problematiku konkrétně řeší mimo jiné*

ustanovení § 5 odst. 3 a § 6 vodního zákona a dále ji také řeší právní předpisy na úseku stavebního řádu, a to např. vyhláška č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, ve znění pozdějších předpisů, dále vyhláška č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby, ve znění pozdějších předpisů. Doplnění podmínky g) je rovněž nadbytečné, protože tato podmínka je uvedena v poslední větě podmínky č. 25 napadeného rozhodnutí. Uložení podmínky h) není podle názoru krajského úřadu nutné, protože v dotčeném území nebude dle podmínky č. 21 napadeného rozhodnutí ukládán žádný materiál. Tato problematika je mimo jiné řešena také v rámci projektové dokumentace pro výše uvedenou stavbu a je to především záležitost stavebníka a vlastníka pozemku dotčeného stavbou.“

Rozkladová komise proto ani námitky odvolatele vůči závaznému stanovisku vodoprávního úřadu nepovažuje za důvodné.

V bodě 1.4 rozkladu se odvolatel vyjadřuje k zákonnosti závazného stanoviska dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. k ochraně významného krajinného prvku. Odvolatel se domnívá, že pod bodem č. 42 stavebního povolení uložená podmínka závazného stanoviska Magistrátu města Jihlavy, odboru životního prostředí, ze dne 10. července 2015, č. j. MMJ/OŽP/6312/2015, a závazná stanoviska Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru životního prostředí, ze dne 19. srpna 2013, č. j. ŽP/25667/2013/509/2013-kriz, a ze dne 2. listopadu 2015, č. j. ŽP/39617/2015/4116/2015-jirik, bez uložených podmínek k ochraně významného krajinného prvku, nejsou z hlediska zajištění ochrany důsledné. Odvolatel proto požaduje, aby krajský úřad změnil tato tři závazná stanoviska podle jeho návrhů, čímž bude zaručeno, že dotčené veřejné zájmy budou skutečně lépe ochráněny od stavební činnosti. V rozkladu pak formuluje dvanáct podmínek, které navrhuje doplnit do těchto závazných stanovisek. Odvolatel současně podotýká, že přezkum těchto závazných stanovisek by měl provést systémově nepodjatý odbor životního prostředí a zemědělství jiného krajského úřadu, než je Krajský úřad Kraje Vysočina.

Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, kterému byl podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu jako příslušnému nadřízenému orgánu rozklad postoupen, ve svých sděleních ze dne 5. června 2018, č. j. KUJI 1032/2018 OŽPZ/43130/2018 Slo. č. j. KUJI 43145/2018 OŽPZ/1033/2018 Slo a č. j. KUJI 43150/2018 OŽPZ/1034/2018 Slo, potvrdil napadená závazná stanoviska vydaná dle § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. s tím, že je považuje za zákonná a věcně správná.

K návrhům odvolatele na změnu závazného stanoviska Magistrátu města Jihlavy, odboru životního prostředí, ze dne 10. července 2015, č. j. MMJ/OŽP/6312/2015, uvedl, cit.: „*Významný krajinný prvek (zde údolní niva a vodní tok - ust. § 3 odst. 1 písmeno b) zákona o ochraně přírody) je především chráněn před poškozením nebo zničením a reguluje se vychýlení jeho ekologické a stabilizační funkce posuzovaným záměrem. K záměrům, které "prima facie" nemohou významný krajinný prvek ovlivnit, se závazné stanovisko nevydává, dále je podle závažnosti zásahu závazné stanovisko vydáno buď kladné nebo kladné s podmínkami (možy) nebo záporné. V souladu s ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody též příslušný správní orgán přihlíží k veřejnému zájmu na realizaci posuzovaného záměru. V daném případě KrÚ Vysočina, OŽPZ konstatuje, že ekologická nebo stabilizační funkce VKP údolní niva nebo vodní tok nemůže být navrhovanou stavbou negativně ovlivněna. Podmínka závazného stanoviska se týká migrační prostupnosti krajiny a její navázání na závazné stanovisko k zásahu do VKP lze akceptovat. V rozkladu navrhované podmínky b), c) a d) jsou obsaženy ve stavebním povolení. Navrhovaná podmínka e) - kácení dřevin v období vegetačního klidu leží mimo rámeček ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody.“*

K návrhům odvolatele na změnu závazného stanoviska Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru životního prostředí, ze dne 19. srpna 2013, č. j. ŽP/25667/2013/509/2013-kriz, uvedl, cit.: „*Významný krajinný prvek (zde les a vodní tok - ust. § 3 odst. 1 písmeno b) zákona o ochraně přírody) je především chráněn před poškozením nebo zničením a reguluje se vychýlení jeho*

ekologické a stabilizační funkce posuzovaným záměrem. K záměrům, které "prima facie" nemohou významný krajinný prvek ovlivnit, se závazné stanovisko nevydává, dále je podle závažnosti zásahu závazné stanovisko vydáno buď kladné nebo kladné s podmínkami (mody) nebo záporné. V souladu s ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody též příslušný správní orgán přihlíží k veřejnému zájmu na realizaci posuzovaného záměru. V daném případě KrÚ Vysočina, OŽPZ konstatuje, že ekologická nebo stabilizační funkce VKP les nebo vodní tok nemůže být navrhovanou stavbou negativně ovlivněna. Mimo to stanovil orgán státní správy lesů a vodoprávní úřad ve svých stanoviscích podmínky, které případnému ovlivnění uvedených VKP zabraňují."

K návrhům odvolatele na změnu závazného stanoviska Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru životního prostředí ze dne 2. listopadu 2015, č. j. ŽP/39617/2015/4116/2015-jirik, uvedl, cit.: „Významný krajinný prvek (zde les - ust. § 3 odst. 1 písmeno b) zákona o ochraně přírody) je především chráněn před poškozením nebo zničením a reguluje se vychýlení jeho ekologické a stabilizační funkce posuzovaným záměrem. K záměrům, které "prima facie" nemohou významný krajinný prvek ovlivnit, se závazné stanovisko nevydává, dále je podle závažnosti zásahu závazné stanovisko vydáno buď kladné nebo kladné s podmínkami (mody) nebo záporné. V souladu s ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody též příslušný správní orgán přihlíží k veřejnému zájmu na realizaci posuzovaného záměru. V daném případě KrÚ Vysočina, OŽPZ konstatuje, že ekologická nebo stabilizační funkce VKP les nemůže být navrhovanou stavbou vůbec ovlivněna. Stavba samotná má nesporný ekologický význam pro převedení migrujících živočichů přes dálnici. V rozkladu navrhované podmínky a) b) a c) jsou součástí stavebního povolení a podmínka d) je nadbytečná, doba kácení dřevin v lese nemá vliv na komponenty ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody. Vydání napadeného závazného stanoviska považuje KrÚ Vysočina, OŽPZ za nadbytečné."

K námitkám odvolatele uplatněným v rámci vyjádření č. 1 k novým podkladům se pak Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, ve sdělení ze dne 4. září 2018, č. j. KUJI/66121/2018 OŽPZ/1566/2018/Slo, vyjádřil následovně, cit.: „Protivýše uvedeným sdělením nesměřují výslovné námitky odvolatele (vyjádření ze dne 13. 8. 2018). Sdělení č. j. OŽPZ/1032/2018 a OŽPZ/1034/2018 se týkají přezkoumání závazných stanovisek k zásahu do významných krajinných prvků, sdělení č. j. OŽPZ/1033/2018 přezkoumání závazného stanoviska k zásahu do významného krajinného prvku a krajinného rázu."

Předmětem sdělení č. j. OŽPZ/1034/2018 bylo závazné stanovisko Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru životního prostředí z 2. 11. 2015 č. j. 39617/2015/4116/2015-jirik, vydané podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., k posouzení vlivu stavby „Nadchod nad dálnicí D 1 – km 128/8 (EKODUKT)" v k. ú. Meziříčko u Jihlavy na významný krajinný prvek les. V daném případě KrÚ Vysočina, OŽPZ konstatoval, že ekologická nebo stabilizační funkce významného krajinného prvku les nemůže být navrhovanou stavbou vůbec ovlivněna. Stavba samotná má nesporný ekologický význam pro převedení migrujících živočichů přes dálnici. V rozkladu navrhované podmínky byly součástí stavebního povolení. Podmínka týkající se doby kácení dřevin v lese nemá vliv na komponenty ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody."

Předmětem sdělení č. j. OŽPZ/1033/2018 bylo závazné stanovisko Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru životního prostředí z 19. 8. 2013 č. j. 25667/2013/509/2013-kriz, vydané podle ust. § 4 odst. 2 a 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále též "zákon o ochraně přírody") k posouzení vlivu stavby „D 1 Modernizace – úsek č. 17, km 127 Řehořov – exit 134 Měřín" v k. ú. Meziříčko u Jihlavy a Měřín na významné krajinné prvky a krajinný ráz. V uvedeném sdělení KrÚ Vysočina, OŽPZ mj. konstatuje: „Významný krajinný prvek (zde les a vodní tok - ust. § 3 odst. 1 písmeno b) zákona o ochraně přírody) je především chráněn před poškozením nebo zničením a reguluje se vychýlení jeho ekologické a stabilizační funkce posuzovaným záměrem. K záměrům, které "prima facie" nemohou významný krajinný prvek ovlivnit, se závazné stanovisko nevydává, dále je podle závažnosti zásahu závazné stanovisko vydáno buď kladné nebo kladné s podmínkami (mody) nebo záporné. V souladu s ust. § 1 věta druhá zákona o ochraně přírody též příslušný správní orgán přihlíží k veřejnému zájmu na realizaci posuzovaného záměru. V daném případě KrÚ Vysočina, OŽPZ konstatuje, že ekologická nebo

stabilizační funkce VKP les nebo vodní tok nemůže být navrhovanou stavbou negativně ovlivněna. Mimo to stanovil orgán státní správy lesů a vodoprávní úřad ve svých stanoviscích podmínky, které případnému ovlivnění uvedených VKP zabraňují. Krajinný ráz nebude stavbou dotčen, nemění se směrové ani výškové parametry stavby, protihluková stěna je už součástí stávající stavby." KrÚ Vysočina, OŽPZ podotýká, že závazné stanovisko Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru životního prostředí z 19. 8. 2013 č. j. 25667/2013/509/2013-kriz se týká D1 modernizace - úsek 17. Posouzení tohoto závazného stanoviska tedy neabsentuje.

Předmětem sdělení č. j. OŽPZ/1032/2018 bylo závazné stanovisko Magistrátu města Jihlavy, odboru životního prostředí z 10. 7. 2015 č. j. MMJ/OŽP/6312/2015 vydané podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále též "zákon o ochraně přírody") k posouzení vlivu stavby „D I Modernizace – úsek č. 16, km 127 Řehořov – exit 134 Měřín“ v k. ú. Meziříčko u Jihlavy a Měřín na významné krajinné prvky. V uvedeném sdělení KrÚ Vysočina, OŽPZ mj. konstatuje: Významný krajinný prvek (zde údolní niva a vodní tok - ust. § 3 odst. 1 písmeno b) zákona o ochraně přírody) je především chráněn před poškozením nebo zničením a reguluje se vychýlení jeho ekologické a stabilizační funkce posuzovaným záměrem. V daném případě KrÚ Vysočina, OŽPZ konstatuje, že ekologická nebo stabilizační funkce VKP údolní niva nebo vodní tok nemůže být navrhovanou stavbou negativně ovlivněna. Podmínka závazného stanoviska se týká migrační prostupnosti krajiny a její návazání na závazné stanovisko k zásahu do VKP lze akceptovat. Navrhovaná podmínka – kácení dřevin v období vegetačního klidu leží mimo rámec ust. § 4 odst. 2 zákona o ochraně přírody.

O tzv. systémové podjatosti zaměstnanců KrÚ Vysočina, OŽPZ rozhodl usnesením ze dne 6. 6. 2018 ředitel Krajského úřadu Kraje Vysočina tak, že námitku podjatosti zamítl. Usnesení bylo odvolateli doručeno dne 7. 6. 2018 a nabylo právní moci dne 23. 6. 2018."

Podle rozkladové komise je tak zřejmé, že příslušné orgány ochrany přírody, resp. jejich nadřízený správní orgán, shledaly podmínky k ochraně významného krajinného prvku tak, jak byly zakomponovány do stavebního povolení, jako dostatečné. Samotná skutečnost, že se nadřízený správní orgán neztotožnil s návrhem odvolatele a nepřevzal podmínky, které si sám odvolatel nadefinoval, opět neznamená, že závazné stanovisko je nezákonné. Ministerstvo převzalo požadavky stanovisek obou dotčených orgánů ve smyslu ustanovení § 149 odst. 1 správního řádu. To, že by modernizace již existující provozované dálnice mohla mít reálný vliv na významné krajinné prvky, není pravděpodobné i z toho důvodu, že vlastní charakter stavebních prací takový vliv spíše vylučuje. Požadavek odvolatele na vymezení časového období, pro které je možné kácení dřevin, je pak zcela nadbytečný, neboť tuto problematiku řeší jiné orgány v rámci samostatného správního řízení, jehož výsledkem je vydání správního rozhodnutí o povolení kácení dřevin. Kácení tedy nebylo předmětem stavebního řízení, a proto nemá smysl upravovat je ve stavebním povolení. Stavebník má kromě toho zákonnou povinnost uvést plochy do odpovídajícího stavu bezprostředně poté, co pro ně ztratí využití, nejpozději pak do kolaudace stavby, kde se splnění této povinnosti ověřuje. Dále pak povinnost uvedení stavby do zkušebního provozu není vůbec stanovena. Rozkladová komise tak nemá pochybnosti o zákonnosti těchto závazných stanovisek a námitky odvolatele proto považuje za nedůvodné.

V bodě 1.5 rozkladu se odvolatel vyjadřuje k zákonnosti závazného stanoviska dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. k zásahu do krajinného rázu. Odvolatel uvádí, že ve stavebním povolení nejsou uloženy žádné podmínky na ochranu krajinného rázu, neboť závazná stanoviska Městského úřadu Velké Meziříčí ze dne 19. srpna 2013, č. j. ŽP/25667/2013/509/2013-kriz, pro km 127,080-134,011, a ze dne 2. listopadu 2015, č. j. ŽP/39616/2015/4243/2015-jirik, pro nadchod nad D1, neobsahují žádné podmínky a navíc jedno stanovisko pro úsek km 119,300-127,080 chybí, neboť úsek č. 16 obsahuje SO 16-261 PHS v km 123,979-125,417 vpravo. Odvolatel proto požaduje, aby ministerstvo zajistilo vydání chybějícího závazného stanoviska u příslušného orgánu, aby se s ním odvolatel mohl seznámit a příp. požádat o jeho přezkum. Při vydání tohoto závazného stanoviska pak odvolatel požaduje, aby ve vztahu k povolované PHS obsahovalo 2 podmínky, a to: 1. *Provedení průhledných PHS proti nárazu ptáků bude zajištěno*

buď pískováním ve svislých pruzích širokých 2 cm a v rozestupech od sebe max. 10 cm, nebo nalepením vertikálních pásů se stejnými parametry (2 cm široké a od sebe max. 10 cm). 2. Osázení PHS bude provedeno jen místně původními druhy rostlin (např. břečťan popínavý), a to nejpozději do zahájení zkušebního provozu. Tyto podmínky požaduje zakomponovat rovněž do závazného stanoviska Městského úřadu Velké Meziříčí ze dne 19. srpna 2013, č. j. ŽP/25667/2013/509/2013-kriz. V případě závazného stanoviska k nadchodu nad D1 požaduje, aby systémově nepodjatý krajský úřad provedl jeho přezkum a posoudil, zda skutečně není třeba ukládat nějaké podmínky na ochranu krajinného rázu, aby bylo zaručeno, že dotčené veřejné zájmy budou chráněné od stavební činnosti. Odvolatel zde rovněž vznesl námitku systémové podjatosti Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, protože nedůvěřuje tomu, že by byl přezkum závazných stanovisek proveden objektivně vzhledem k jeho předchozímu předběžnému vyjádření ze dne 8. října 2014.

Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, kterému byl podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu jako příslušnému nadřízenému orgánu rozklad postoupen ve svých sděleních ze dne 5. června 2018, č. j. KUJI 43170/2018 OŽPZ/1036/2018 Slo, č. j. KUJI 43145/2018 OŽPZ/1033/2018 Slo, a č. j. KUJI 43159/2018 OŽPZ/1035/2018 Slo; potvrdil napadená závazná stanoviska vydaná dle § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. k zásahu do krajinného rázu s tím, že je považuje za zákonná a věcně správná. K námitce údajné absence závazného stanoviska přitom uvedl, cit.: „Krajinný ráz je chráněn před snížením nebo (negativní) změnou, tak že příslušný orgán ochrany přírody vydá rozhodnutí nebo závazné stanovisko ke stavbě nebo činnosti, které by mohly vést k uvedenému vlivu na krajinný ráz. K záměrům, které "prima facie" nemohou krajinný ráz ovlivnit, se závazné stanovisko nevydává. V daném případě spočívá stavební záměr v rozšíření dělicího středového pásu dálnice o 0,5 m a obou jízdních pásů o 0,75 m. Rekonstrukcí nejsou měněny výškové ani směrové parametry dálnice. Bez dalšího zjišťování je tedy zřejmé, že záměr nemůže mít vliv na krajinný ráz dotčených krajinných prostorů a závazné stanovisko podle ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody není třeba vydávat. KrÚ Vysočina, OŽPZ dále konstatuje, že podmínky navrhované v rozkladu leží mimo rámeček ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody. Protihluková stěna se v požadovaném úseku už nachází, a i kdyby tomu tak nebylo, není provedení protihlukové stěny s ohledem na ochranu ptáků předmětem posuzování vlivu na krajinný ráz. Stejně tak způsob ozelenění protihlukové stěny místně původními (či jinými) druhy rostlin nijak neovlivňuje dotčené krajinné prostory, místa krajinného rázu, kulturní a přírodní dominanty, harmonická měřítka a vztahy v krajině a další běžně posuzované komponenty krajinného rázu.“

K námitkám a navrhovaným podmínkám odvolatele v případě závazného stanoviska Městského úřadu Velké Meziříčí ze dne 19. srpna 2013, č. j. ŽP/25667/2013/509/2013-kriz, uvedl, cit.: „Krajinný ráz nebude stavbou dotčen, nemění se směrové ani výškové parametry stavby, protihluková stěna je už součástí stávající stavby). V rozkladu navrhované podmínky a) a b) – zajištění protihlukové stěny proti nárazům ptáků a osázením místně původními druhy rostlin – leží mimo rámeček (už tak obecných) ustanovení § 4 odst. 2 a § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody, tj. napadené závazné stanovisko nemohlo tyto podmínky zohlednit. Vydání napadeného závazného stanoviska považuje KrÚ Vysočina, OŽPZ za nadbytečné.“

K námitkám odvolatele v případě závazného stanoviska Městského úřadu Velké Meziříčí ze dne 2. listopadu 2015, č. j. ŽP/39616/2015/4243/2015-jirik, uvedl, cit.: „KrÚ Vysočina, OŽPZ považuje napadené závazné stanovisko MěÚ V. Meziříčí (z 2. 11. 2015 č. j. 39616/2015/4243/2015-jirik k posouzení vlivu stavby „Nadchod nad dálnicí D 1 - km 128/8 (EKODUKT)“ v k. ú. Meziříčko u Jihlavy na krajinný ráz) za zákonné a správné. Posuzovaná stavba se nebude nijak pohledově uplatňovat – stavba bude umístěna v lese. Účel stavby v obecné rovině významně převyšuje další veřejné zájmy – jde o bezpečné převedení migrujících zvířat přes dálnici D1. Požadavek uvedený v rozkladu na zařazení případných podmínek do závazného stanoviska leží mimo rámeček skutečností posuzovaných podle ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody.“

K námitkám odvolatele uplatněným v rámci vyjádření č. 1 k novým podkladům se pak Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, ve sdělení ze dne 4. září 2018, č. j. KUJI/65998/2018 OŽPZ/1559/2018/Slo, vyjádřil následovně, cit.: „Krajinný ráz je definován pomocí velmi neurčitých pojmů. Tato hodnota je chráněna před jejím snížením, přičemž některé vyjmenované složky (hodnoty) krajinného rázu musí být při zásazích do krajinného rázu zachovány (ust. § 12 odst. 1 věta druhá zákona o ochraně přírody). Ust. § 12 odst. 2 určuje, za jakých podmínek rozhoduje orgán ochrany přírody a krajiny – jedná se o činnosti „...které by mohly snížit nebo změnit krajinný ráz...“. Podle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ je nutno ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody vykládat spíše restriktivně. Je jisté, že přírodní, kulturní, historická popřípadě jiná charakteristika místa či oblasti je přítomna vždy, vnímatelná je ovšem nejčastěji pouze charakteristika přírodní (některé složky fyzickogeografické sféry) a kulturní (způsoby využívání krajiny člověkem). Historickou charakteristikou lze rozumět zejména dlouhodobý vývoj přírodních a kulturních charakteristik krajiny znamenající např. možnost trvale udržitelného rozvoje daného místa či oblasti. KrÚ Vysočina, OŽPZ má za to, že bez předběžných hodnotících stanovisek se lze zabývat pouze charakteristikou přírodní a kulturní, z hodnot vyplývajících z těchto charakteristik určitého místa či oblasti má být předmětem posuzování dle ust. § 12 zákona o ochraně přírody pouze hodnota estetická. Hodnoty přírodní jsou totiž dostatečně chráněny konkrétnějšími ustanoveními zákona o ochraně přírody. Přímým předmětem posuzování budou tedy estetické projevy přírodní a kulturní charakteristiky daného místa či oblasti. Ze znaků krajinného rázu jmenovaných v ust. § 12 odst. 1 věta druhá zákona o ochraně přírody je nutno v nejvyšší možné úzkém smyslu chápat zejména „vztahy v krajině“. Tento pojem je s ohledem na jeho pozici v § 12 odst. 1 věta druhá „...harmonické měřítko a vztahy v krajině“ dle názoru KrÚ Vysočina, OŽPZ chápat nejspíše jako „harmonické vztahy v krajině“. Pokud jde o podmínky, za nichž má orgán ochrany přírody ve věci krajinného rázu vydat správní rozhodnutí (či závazné stanovisko), zde je třeba situaci materiálně hodnotit tak, že se musí jednat podstatnou změnu krajinného rázu nebo (i nepodstatnou) změnu negativní (zákon zde hovoří o „snížení krajinného rázu“), což koresponduje s ust. § 12 odst. 1 věta první zákona o ochraně přírody – „Krajinný ráz ... je chráněn před činností snižující jeho ... hodnotu.“ Proto se v ust. § 12 odst. 2 hovoří o „snížení nebo změně“ krajinného rázu. Dojde-li orgán ochrany přírody k závěru, že k zásahu do krajinného rázu má být rozhodnutí či závazné stanovisko vydáno, zvažuje se závažnost, nutnost a veřejný zájem na daném zásahu (ochrana krajiny je veřejným zájmem ex lege) a výsledkem řízení je kladný správní akt, kladný správní akt s podmínkami (možy) nebo správní akt záporný.

K absenci závazného stanoviska Magistrátu města Jihlavy, odboru životního prostředí (dále též "MMJOŽP") podle ust. § 12 zákona č. 114/1992 Sb. k zásahu do krajinného rázu stavbou „D1 Modernizace – úsek č. 16, km 127 Řehořov – exit 134 Měřín“ proto na základě výše uvedeného KrÚ Vysočina, OŽPZ ve sdělení pod čj. OŽPZ/1036/2018/Slo mj. uvedl: „V daném případě spočívá stavební záměr v rozšíření dělicího středového pásu dálnice o 0,5 m a obou jízdních pásů o 0,75 m. Rekonstrukcí nejsou měněny výškové ani směrové parametry dálnice. Bez dalšího zjišťování je tedy zřejmé, že záměr nemůže mít vliv na krajinný ráz dotčených krajinných prostorů a závazné stanovisko podle ust. § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody není třeba vydávat. KrÚ Vysočina, OŽPZ dále konstatuje, že podmínky navrhované v rozkladu leží mimo rámec ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody. Protihluková stěna se v požadovaném úseku už nachází, a i kdyby tomu tak nebylo, není provedení protihlukové stěny s ohledem na ochranu ptáků předmětem posuzování vlivu na krajinný ráz. Stejně tak způsob ozelenění protihlukové stěny místně původními (či jinými) druhy rostlin nijak neovlivňuje dotčené krajinné prostory, místa krajinného rázu, kulturní a přírodní dominanty, harmonická měřítko a vztahy v krajině a další běžně posuzované komponenty krajinného rázu.“ Požadavek odvolatele aplikovat ust. § 5 odst. 3 zákona o ochraně přírody do řízení, jímž se rozhoduje o skutkové podstatě vymezené ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody by bylo protizákonné. Obecná ochrana ptáků, případě dalších druhů musí být případně zabezpečena podle ust. § 5 odst. 3 zákona o ochraně přírody, v uvedeném ustanovení se pojem „při výstavbě“ se ustáleně interpretuje v širokém smyslu.

K podnětu na přezkum závazného stanoviska Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru životního prostředí z 2. 11. 2015 čj. 39616/2015/4243/2015-jirik vydaného podle ust. § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., k posouzení vlivu stavby „Nadchod nad dálnicí D 1 – km 128/8 (EKODUKT)“ v k. ú. Meziříčko u Jihlavy na krajinný ráz KrÚ Vysočina, OŽPZ na základě výše uvedeného obecného rozboru ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody mj. uvedl: „Posuzovaná stavba se nebude nijak pohledově uplatňovat – stavba bude umístěna v lese. Účel stavby v obecné rovině významně převyšuje další veřejné zájmy – jde o bezpečné převedení migrujících zvířat přes dálnici D 1. Požadavek uvedený v rozkladu na zařazení přírodních podmínek do závazného stanoviska leží mimo rámec skutečností posuzovaných podle ust. § 12 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody.“ Dodát lze ještě notorietu, že samotná stavba dálnice D1 natolik změnila krajinný ráz, že ekodukt přemostující těleso dálnice v lese přičemž nepřevyšuje běžnou výšku stromů, jako stavba budovaná ve výsostném zájmu ochrany přírody, nezasahuje nad zákonnou míru do krajinného rázu.

O tzv. systémové podjatosti zaměstnanců KrÚ Vysočina, OŽPZ rozhodl usnesením ze dne 6. 6. 2018 ředitel Krajského úřadu Kraje Vysočina tak, že námitku podjatosti zamítl. Usnesení bylo odvolatelem doručeno dne 7. 6. 2018 a nabylo právní moci dne 23. 6. 2018.

Pokud jde o formu písemnosti KrÚ Vysočina, OŽPZ vydané pod čj. OŽPZ/1035/2018 a OŽPZ/1036/2018, byly v souladu s ust. § 149 odst. 5 správního řádu označeny jako sdělení a měly též právní účinky sdělení předvídané ust. § 149 odst. 5 správního řádu.“

Podle rozkladové komise je tak zřejmé, že příslušné orgány ochrany přírody, resp. jejich nadřízený správní orgán, shledaly podmínky stavebního povolení, stanovené z hlediska ochrany krajinného rázu, jako dostatečné. Samotná skutečnost, že se nadřízený správní orgán neztotožnil s návrhem odvolatele a nepřevzal podmínky, které si sám odvolatel nadefinoval, opět neznamená, že závazné stanovisko je nezákonné. Ministerstvo převzalo požadavky stanovisek obou dotčených orgánů ve smyslu ustanovení § 149 odst. 1 správního řádu. Dálnice je v území umístěna a provozována cca více než 40 let, charakter stavebních prací proto další vliv na krajinný ráz prakticky vylučuje. Požadavek odvolatele na změnu provedení pískování průhledné části protihlukové stěny působí spíše účelově, neboť cíl, kterým je ochrana ptactva proti nárazu do protihlukových stěn, řeší projektová dokumentace dostatečně, což konstatovaly dotčené orgány i jejich nadřízený orgán, které jistě disponují patřičnou odborností.

K požadavku na původnost druhů lze odkázat rovněž na podmínku č. 29 výrokové části stavebního povolení – *Stavebník zajistí, aby v rámci vegetačních úprav bylo maximálně využito stávající zeleně. V případě náhradní výsadby musí, pokud dotčený orgán ochrany přírody neurčí jinak, zeleň svým charakterem odpovídat geograficky původním druhům rostlin*, která má obecnou platnost, tj. i v případě protihlukových stěn. Lze rovněž připomenout, že povinnost uvedení stavby do zkušebního provozu není nikde stanovena a záleží též na vůli stavebníka, zda bude vůbec zkušební provoz třeba realizovat. Navázání osázení protihlukových stěn na okamžik zahájení zkušebního provozu, jak požaduje odvolatel, se proto jeví zbytečným a zavádějícím, protože osázení rubových částí protihlukových stěn musí být provedeno před dokončením stavby a jeho provedení bude ověřeno v rámci kolaudace. Rozkladová komise proto námitky odvolatele považuje za nedůvodné a nemá tak pochybnosti o zákonnosti předmětných závazných stanovisek

V bodě 1.6 rozkladu se odvolatel vyjadřuje k zákonnosti tří závazných stanovisek Hasičského záchranného sboru Kraje Vysočina ze dne 15. července 2015, č. j. HSJI-242-5/P-2013, pro km 119,300- 127,080 ze dne 27. června 2013, č. j. HSJI-2749-2/P-2013, pro km 127,080 – 134,011 ze dne 20. října 2015, č. j. HSJI-5208-2/P-2015, pro nadchod nad D1, kdy požaduje, aby příslušný nadřízený správní orgán přezkoumal zákonnost jejich vydání a v případě stanovisek ze dne 27. června 2013 a ze dne 20. října 2015 je změnil tak, že budou obsahovat podmínku, cit.: „*Před zahájením stavby požadujeme předložit podrobnější projektovou dokumentaci, ve které bude uveden harmonogram prací výstavby s podrobným uvedením zabezpečení organizace výstavby*

s ohledem na dopravní trasy, objízdné trasy, uzavírky, oplocení apod., včetně zabezpečení možnosti průjezdu nebo průjezdu vozidel jednotek požární ochrany.“

Závazná stanoviska Hasičského záchranného sboru Kraje Vysočina, potvrdilo Ministerstvo vnitra – Generální ředitelství Hasičského záchranného sboru ČR jako příslušný nadřízený orgán dle § 149 odst. 4 správního řádu ve svém stanovisku ze dne 29. června 2018, č. j. MV-46031-4/PO-PRE-2018. K návrhům odvolatele pak uvedlo, cit.: „Vzhledem k charakteru stavby jsou na danou stavbu z hlediska požární ochrany staveb kladeny jen minimální technické podmínky vyplývající z vyhlášky č. 23/2008 Sb., o technických podmínkách požární ochrany staveb, ve znění vyhlášky č. 268/2011 Sb. Z předložené dokumentace a podkladů, které byly MV-GŘ HZS ČR poskytnuty, vyplývá, že předmětná stavba splňuje požadavky ve vztahu k požární ochraně. Vzhledem k charakteru objektu byl obsah a rozsah posouzených PBR v souladu s ustanovením § 41 odst. 4 vyhlášky č. 246/2001 Sb., o stanovení podmínek požární bezpečnosti a výkonu státního požárního dozoru (vyhláška o požární prevenci), ve znění platném v době vydání předmětného stanoviska přiměřeně omezen, ale i tak je dostatečným podkladem pro posouzení požární bezpečnosti navrhované stavby. Ve věci podmínky uvedené v závazném stanovisku č. j. HSJI-242-5/P-2013 ze dne 15. července 2015 lze konstatovat, že její uvedení v závazném stanovisku je nadbytečné. Vlastní uzavírka předmětné komunikace musí být řešena v samostatném řízení podle příslušných ustanovení zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů, přičemž příslušné rozhodnutí bude HZS VYS v souladu s ustanovením § 24 odst. 5 písm. a) tohoto zákona neprodleně oznámeno. Jak z výše uvedeného vyplývá, podle našeho právního názoru nezakládá v tomto případě uvedení této podmínky do závazného stanoviska jeho nezákonnost. Současně však není důvod uvádět tuto podmínku do ostatních závazných stanovisek, souvisejících s navrhovanou stavbou.“

Speciální stavební úřad převzal požadavky stanoviska dotčeného orgánu ve smyslu ustanovení § 149 odst. 1 správního řádu do stavebního povolení. Jak je patrné, nově navržené požadavky odvolatele věcně nijak nezvyšují míru požární ochrany, neboť Hasičský záchranný sbor Kraje Vysočina i tak obdrží celou podrobnější projektovou dokumentací, a to nejen na základě stanovené podmínky stavebního povolení, ale zejména s ohledem na zavedenou praxi v rámci samostatného správního řízení o uzavírkách pozemních komunikací (dle zákona 13/1997 Sb.), a to ve fázi před skutečným zahájením vlastních stavebních prací, kdy budou požadované informace známy. Kromě toho dotčený orgán na úseku požární ochrany pouze ověřuje soulad požárně bezpečnostního řešení stavby s příslušnou vyhláškou (tj. vyhláškou č. 246/2001 Sb., o požární prevenci), proto jeho stanoviska obvykle neobsahují podmínky (dokumentace bezpečnostního řešení stavby buď náležitosti vyhlášky splňuje, nebo nesplňuje a je třeba ji přepracovat). Námitky odvolatele v tomto bodě tak považuje rozkladová komise rovněž za nedůvodné.

Odvolatel v bodě 2. rozkladu k otázce škodlivého zásahu do biotopů zvláště chráněných živočichů opakuje svou námitku ze stavebního řízení. Požaduje před vydáním stavebního povolení provedení aktuálního přírodovědného průzkumu a případně vést na jeho základě řízení o získání výjimky k zásahu dle ustanovení § 56 zákona č. 114/1992 Sb. Zvláště pokud jde o záměr, který byl realizovaný před mnoha lety, takže podle odvolatele lze očekávat, že některé jeho části se mohly stát cennými lokalitami. Odvolatel nesouhlasí s tím, že jeho návrhu bylo údajně vyhověno podmínkou č. 20 stavebního povolení. Tento způsob vyřízení jeho námitky považuje odvolatel jednak za nesprávný a jednak mimoběžný. Pokud Stavebník nevypracoval aktuální přírodovědné průzkumy, které by dokazovaly, že k žádnému zásahu do cenných biotopů zvláště chráněných druhů organismů nemůže předmětnou stavbou dojít, pak jde z jeho strany o nesprávný postup, který nemělo ministerstvo akceptovat. V této souvislosti poukazuje na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 14. prosince 2011, č. j. 10A 149/2010-74-80. Napadené stavební povolení je tak podle názoru odvolatele vydáno v rozporu se zákonem, neboť nedošlo k doložitelnému a přesvědčivému zjištění, že povolovaným záměrem skutečně nedojde ke škodlivému zásahu do biotopů zvláště chráněných druhů organismů na svazích a násypch dotčeného úseku dálnice D1. Před vydáním stavebního povolení totiž nebyl proveden aktuální přírodovědný průzkum, který by identifikoval,

zda se na dotčeném území vůbec nacházejí tyto biotopy, jímž by se jako předběžná otázka vyřešilo, zda je nutné vést řízení dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb. Přitom takový průzkum mohl být podle účastníka proveden během zjišťovacího řízení dle zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí a o změně některých souvisejících zákonů, (zákon o posuzování vlivů na životní prostředí), ve znění pozdějších předpisů (dále „zákon č. 100/2001 Sb.“), což považuje za nezákonný postup. Uložená podmínka č. 20 stavebního povolení se jeho námitkou nijak nezabývá, neboť fešší období během realizace záměru, nikoliv období před zahájením zemních prací.

K těmto námitkám, které odvolatel opakuje ve všech rozkladech, jimiž napadá stavební povolení v rámci modernizace dálnice D1, lze uvést opět jen následující. Podle § 67 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb. je investor stavby povinen zajistit provedení přírodovědného průzkumu, *pokud o jeho nezbytnosti rozhodne orgán ochrany přírody příslušný k povolení zamýšleného zásahu*. Příslušným orgánem k vydání výjimek dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., požadovaných odvolatelem, je Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství. Ten však ve svých stanoviscích ke stavebnímu záměru neuplatnil takové připomínky. Tato vyjádření slouží v zásadě jako návod pro stavebníka, jaká další stanoviska si musí případně opatřit. Příslušný orgán ochrany přírody stavebníkovi nestanovil povinnost zajistit přírodovědný průzkum, případně zajistit výjimky dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., proto ani speciální stavební úřad nemůže tuto povinnost stavebníkovi uložit, aniž by přitom porušil ustanovení § 6 odst. 2 správního řádu. Argumentace odvolatele rozhodnutím soudu ve věci stavby části silnice R4901 Hulín – Fryšták není v tomto případě na místě, protože se jedná o dvě zcela odlišné situace. Modernizace dálnice D1 není, na rozdíl od stavby části silnice R4901, novostavbou nově umísťovanou do území. Předmětná stavba představuje v zásadě rekonstrukci úseku stávající, více než 40 let provozované dálnice D1, která je v současnosti místy až na hranici své životnosti, v rámci níž dochází pouze v některých místech k rozšíření nepojížděné krajnice každého jízdního pásu o cca 0,75 m, a to především z důvodů zvýšení bezpečnosti a plynulosti provozu. Dotčenými pozemky ve smyslu § 67 zákona č. 114/1992 Sb. jsou tak pouze pozemky typu „ostatní plocha – dálnice“. Odvolatel argumentuje tím, že by dálniční stavba (součástí stavby pozemní komunikace jsou i násypové a zářezové svahy) mohla být cennou přírodní lokalitou s možným výskytem památných stromů, zvláště chráněných druhů rostlin a živočichů, což je v tomto případě poněkud absurdní, ostatně tento názor nesdílely ani příslušné orgány ochrany přírody. Ekologický dozor, který byl jako povinnost uložen stavebníkovi v podmínce č. 20 rozhodnutí ministerstva, tak může během realizace stavebního záměru stanovit přesné lokality, kde před zahájením vlastních zemních prací bude proveden monitoring. Námitky odvolatele v tomto bodě tak považuje rozkladová komise rovněž za nedůvodné.

V bodě 3. rozkladu odvolatel už jako notorietu namítá absenci stanoviska EIA, případně závěrů zjišťovacího řízení pro modernizaci dálnice D1. Tuto námitku, uplatněnou již v průběhu stavebního řízení, ministerstvo zamítlo. S tím odvolatel nesouhlasí a odmítá argumenty uvedené v odůvodnění stavebního povolení. Podle ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 100/2001 Sb. záměry uvedené v příloze č. 1 v kategorii I a změny záměrů podléhají posuzování vždy. Předmětná stavba je podle odvolatele zcela nepochybně rozšířením dálnice D1, a proto měla být posouzena z hlediska vlivů na životní prostředí. Stavební povolení je vydáno v rozporu se zákonem, neboť nedošlo k posouzení předloženého záměru na životní prostředí, případně nebyly mezi jeho podmínky uloženy žádné relevantní podmínky ze stanoviska EIA ze dne 19. března 2010 pro rozšíření dálnice D1 na 6 pruhů, které není i ve spisu. Přitom se jedná o záměr, který podle odvolatele spadá pod bod 9.3 přílohy č. 1 zákona č. 100/2001 Sb., kategorie I.

K namítané absenci stanoviska EIA je proto třeba opět uvést, že v rámci stavebního řízení bylo doloženo vyjádření Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, ze dne 4. října 2011, zn. 73085/ENV/11, v němž jako příslušný orgán výslovně sdělilo, že z hlediska zákona č. 100/2001 Sb. záměr „Modernizace dálnice D1 Mirošovice – Kývalka“ nepodléhá posouzení z hlediska vlivů na životní prostředí. Stanovisko EIA

ze dne 19. března 2010 k záměru „Dálnice D1 – Mirošovice – Kývalka, zkapacitnění“, které je v rozkladu zmiňováno, se týkalo možnosti rozšíření dálnice D1 na šestipruhovému uspořádání, od něhož však bylo především z důvodů finanční náročnosti upuštěno. Tento záměr byl nahrazen akcí „Modernizace dálnice D1 Mirošovice – Kývalka“, v rámci níž dochází pouze v některých místech k rozšíření nepojížděné krajnice každého jízdního pásu o cca 0,75 m, a to především z důvodů zvýšení bezpečnosti a plynulosti provozu.

Rozklad odvolatele byl rovněž z důvodu procesní opatrnosti postoupen ministru životního prostředí, který přípisem ze dne 15. května 2018, č. j. MZP/2018/710/1364, sdělil, že v případě vyjádření Ministerstva životního prostředí, odboru posuzování vlivů na životní prostředí a integrované prevence, ze dne 4. října 2011, zn. 73085/ENV/11, neshledal věcný ani procesní důvod k jeho změně, protože nebyly zjištěny důvodné pochyby o jeho souladu s platnými právními předpisy. Konečně otázka údajné absence stanoviska EIA v případě modernizace dálnice D1 již byla na základě žalob odvolatele podrobena soudnímu přezkumu, přičemž tyto námitky odvolatele byly zamítnuty soudy všech stupňů jako nedůvodné (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 9. června 2016, č. j. 7 As 66/2016 – 65, a ze dne 27. září 2016, č. j. 7 As 53/2016 – 67, www.nssoud.cz). Nejvyšší správní soud k tomu uvedl, cit.: „*Pojem rozšiřování dálnice proto musí být vykládán ve světle toho, že jde o záměr zakotvený v kategorii I přílohy č. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, tedy záměr se zjevným předpokladem hrozby závažného negativního vlivu na životní prostředí. Z výše uvedených variant významu slovního spojení rozšiřování dálnice lze přitom takový zjevný předpoklad shledat u zvýšení počtu jízdních pruhů a rozšíření celé stavby dálnice. Zjevný předpoklad hrozby závažného negativního vlivu na životní prostředí zde plyne ze skutečnosti, že dochází k zastavování dosud nezastavěné plochy (u rozšiřování celé stavby dálnice) nebo se předpokládá zásadní změna dopravního zatížení a tím i změna vlivů dopravy na širší okolí (u zvyšování počtu jízdních pruhů). Ani jeden z těchto důsledků přitom nepřichází v úvahu u pouhého rozšiřování koruny dálnice, její zpevněné části či vozovky. [...] Ani možné ohrožení chráněných druhů živočichů a rostlin, které by se mohly vyskytovat na nezpevněných částech dálnice (či patrně spíše některých úseků některých dálnic), proto není dostatečným argumentem pro podřazení rozšiřování zpevněné části dálnice na úkor její nezpevněné části pod pojem rozšiřování dálnice ve smyslu bodu 9.3 kategorie I přílohy č. 1 zákona o posuzování vlivů na životní prostředí.*“ Ani tyto námitky odvolatele tak neshledala rozkladová komise důvodnými.

V bodě 4. rozkladu je odvolatelem opětovně namítána absence územního rozhodnutí. Podle jeho názoru záměr nepředstavuje stavební úpravu podle § 2 odst. 5 písm. c) stavebního zákona, pro kterou se dle § 79 odst. 6 stavebního zákona územní rozhodnutí či územní souhlas nevydává. Záměrem dojde ke změně plochy (zvýší se zábor půdy), a proto podle názoru odvolatele nejde o stavební úpravu, která by územní rozhodnutí nevyžadovala. Napadené rozhodnutí je tak podle odvolatele vydáno v rozporu se zákonem, neboť ve spise chybí územní rozhodnutí. Další vadou napadeného rozhodnutí je podle odvolatele to, že chybí závazné stanovisko dle § 15 odst. 2 stavebního zákona, jehož zákonnost by bylo možné postupem podle § 149 odst. 4 správního řádu přezkoumat.

Tuto námitku nepovažuje rozkladová komise rovněž za důvodnou. Ze spisu a z napadeného rozhodnutí ministerstva je patrné, že speciální stavební úřad vycházel ve smyslu ustanovení § 15 odst. 2 stavebního zákona při svém rozhodování ze stanovisek příslušných obecných stavebních úřadů, tj. 1. souhlasu Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru výstavby a regionálního rozvoje, ze dne 12. října 2015, č. j.: VÝST/39604/2015/5542/2015-ro, s vydáním povolení pro stavbu „D1 Modernizace – Úsek 16, EXIT 119 Velký Beranov – EXIT 134 Měťín, Nadchod nad dálnicí D1 – KM 128,8 (Ekodukt)“; 2. souhlasu Městského úřadu v Polné, odboru výstavby a ŽP, ze dne 16. ledna 2013, č. j.: MUPO-OVŽP212/2013, s vydáním povolení pro stavbu „D1 Modernizace – Úsek 16, EXIT 119 Velký Beranov – km 127 Řehořov“; 3. souhlasu Městského úřadu Luka nad Jihlavou, stavebního odboru, ze dne 3. června 2013, č. j.: 2013/1019/236 - 2, s vydáním povolení pro stavbu „D1 Modernizace – Úsek 17, km 127 Řehořov – EXIT 134 Měťín“, část v k. ú.

Řehořov; 4. souhlasu Městského úřadu Luka nad Jihlavou, stavebního odboru, ze dne 16. ledna 2013, č. j.: 2013/81/12 - 2, s vydáním povolení pro stavbu „D1 Modernizace – Úsek 16, EXIT 119 Velký Beranov - km 127 Řehořov“; 5. souhlasu Městského úřadu Velké Meziříčí, odboru výstavby a regionálního rozvoje, ze dne 10. června 2013, č. j.: VÝST/17909/2013/3347/2013-ro, s vydáním povolení pro stavbu „D1 Modernizace – Úsek 17, km 127 Řehořov – EXIT 134 Mětin“.

Rozkladové komisi je rovněž známa judikatura týkající se povahy souhlasu podle § 15 odst. 2 stavebního zákona, i proto ministr dopravy požádal podle § 149 odst. 4 správního řádu o přezkoumání těchto správních aktů příslušný nadřízený správní orgán. Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor územního plánování a stavebního řádu, ve svém sdělení ze dne 11. května 2018, č. j. KUJI 30306/2018 OUP 157/2018, uvedl, že, cit.: „ze stavebního povolení vyplývá, že nedojde k rozšíření stavby tělesa dálnice, nýbrž k rozšíření stávající vozovky, nepřekračující stávající stavbu tělesa dálnice. K pojmu těleso dálnice, vozovka a jejich vzájemným vazbám lze odkázat na ustanovení § 11 a § 12 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů. Nejedná se tedy o změnu dokončené stavby (přístavbu), která by pro své uskutečnění vyžadovala vydání územního rozhodnutí. Z tohoto důvodu pak obecný stavební úřad nevydává souhlas dle ustanovení § 15 odst. 2 stavebního zákona, nýbrž postačí jeho vyjádření dle poslední věty uvedeného ustanovení § 15 odst. 2 stavebního zákona. Skutečnost, že stavební úřady (Velké Meziříčí, Polná a Luka nad Jihlavou) svoje opatření neoznačily jako vyjádření, ale jako souhlas (stanovisko) a v textu konstatovaly, že od vydání územního rozhodnutí upouští, nezakládá důvod k zásahu, protože z tohoto opatření je zřejmé, že stavební úřad posuzoval situaci stavebních úprav, kdy se územní rozhodnutí ani územní souhlas nevydávají. Rovněž tak je prokázán soulad navržené modernizace (stavebních úprav) stavby dálnice se záměry územního plánování, když je tato významná dopravní tepna respektována ve všech dokumentech orgánů územního plánování. Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor územního plánování a stavebního řádu závěrem konstatuje, že uvedené stavební úřady ve svých vyjádřeních postupovaly správně, když došly k závěru, že na uvedenou stavbu se územní rozhodnutí ani územní souhlas nevydává, postupovaly správně, neboť zde třeba aplikovat ustanovení § 79 odst. 5 stavebního zákona. Uvedená opatření stavebních úřadů se proto potvrzují.“

K námitce absence územního rozhodnutí je možno dále uvést, že modernizací stávající cca 40 let provozované dálnice D1 v zásadě nedochází k rozšíření stávajícího trvalého záboru dálnice D1. V ustanovení § 12 odst. 1 písm. c) zákona č. 13/1997 Sb., jsou vymezeny součásti dálnice, přičemž z výčtu je jednoznačné, že se tímto vymezením rozumí součásti stavby dálnice. Mezi součásti dálnice tak patří *tunely, galérie, opěrné, zárubní, obkladní a parapetní zdi, tarasy, násypy a svahy, dělicí pásy, příkopy a ostatní povrchová odvodňovací zařízení, silniční pomocné pozemky*. Argumentace odvolatele je mylná jak tvrzením, že dochází k záboru půdy, tak i tvrzením, že dochází k půdorysnému rozšíření dálnice o 1,5 m. Stavební úpravy spočívající v rozšíření zpevněné části krajnice na úkor napřimění svahu dálničního tělesa jsou dle této definice pracemi probíhajícími na stavbě dálnice. Půdorys stavby je vymezen v ustanovení § 11 odst. 2 citovaného zákona *vnějšími okraji stavby pozemní komunikace, kterými jsou vnější okraje zaoblených hran zářezů či zaoblených pat naspů, vnější hrany silničních nebo záchytných příkopů nebo rigolů nebo vnější hrany pat opěrných zdí, tarasů, koruny obkladních nebo zárubních zdí nebo zářezů nad těmito zdi*. Nelze také pominout, že kotázce údajné absence územního rozhodnutí pro modernizaci dálnice D1 se rovněž vyslovil již Nejvyšší správní soud (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 9. června 2016, č. j. 7 As 66/2016 – 65, a ze dne 27. září 2016, č. j. 7 As 53/2016 – 67, www.nssoud.cz), který tuto námitku odvolatele odmítl jako nedůvodnou, přičemž k tomu uvedl následující, cit.: *„Jestliže tedy v projednávané věci dochází k rozšíření zastavěné části dálnice na úkor jejích nezpevněných částí, nedochází ke změně půdorysu celé stavby dálnice. Posuzovaná stavba tak odpovídá definici stavební úpravy dle § 2 odst. 5 písm. c) stavebního zákona. Žalovaný i městský soud tak dospěli ke správnému závěru, že tato stavba podle § 79 odst. 6 stavebního zákon nevyžaduje rozhodnutí o umístění stavby ani územní rozhodnutí. S ohledem na tento závěr nelze přisvědčit ani poslední kasační námitce, že mělo být v daném*

případě vydáno souhlasné stanovisko dle § 15 odst. 2 stavebního zákona. Podle § 15 odst. 2 stavebního zákona speciální stavební úřady postupují podle tohoto zákona, pokud zvláštní právní předpisy pro stavby podle odstavce 1 nestanoví jinak. Povolení pro stavby mohou vydat jen se souhlasem obecného stavebního úřadu příslušného k vydání územního rozhodnutí, který ověřuje dodržení jeho podmínek; souhlas není správním rozhodnutím. Jestliže se nevydává územní rozhodnutí ani územní souhlas, postačí vyjádření obecného stavebního úřadu o souladu navrhované stavby se záměry územního plánování. Z citovaného ustanovení je patrné, že souhlasné stanovisko obecného stavebního úřadu se nevydává v případě, že není vydáváno územní rozhodnutí ani územní souhlas. Tak tomu bylo na základě § 79 odst. 6 stavebního zákona i v nyní projednávané věci. Nevydáním souhlasného stanoviska proto nebyl porušen zákon.“

V 5. bodě rozkladu se odvolatel opětovně vyjadřuje ke zvolené technické metodě modernizace dálnice D1, kterou považuje za nevhodnou jak z hlediska časové a finanční náročnosti, tak z hlediska možného zásahu do životního prostředí. Upozorňuje na existenci údajně rychlejší a levnější metody tzv. fragmentace povrchu tělesa dálnice D1 s rozšířením vozovky směrem do dělicího pruhu, přičemž se odvolává na mediální výstupy tzv. odborníků. Odvolatel tak dovozuje, že tyto skutečnosti nemohou být správnými orgány opomíjeny, přičemž zvolená metoda by měla být posouzena také z hlediska vlivů na životní prostředí dle zákona č. 100/2001 Sb., neboť se během tohoto procesu mohou za účasti odborné i laické veřejnosti posoudit i různé varianty těchto metod. Pokud k takovému posouzení nedošlo, má tato skutečnost podle odvolatele významný vliv na procesní stránku předmětného stavebního řízení, neboť pak nelze dle § 3 správního řádu tvrdit, že vybraná metoda je v souladu s účelem zákona č. 100/2001 Sb. Odvolatel na tomto místě rovněž z opatrnosti k tomuto tématu upozorňuje na tiskovou zprávu Nejvyššího kontrolního úřadu ke KA č. 16/06.

K tomu lze uvést, že stavební řízení je už ze své povahy především řízením o žádosti, v němž je správní orgán vázán obsahem žádosti stavebníka a předmět řízení je tak především v dispozici žadatele. Skutečnost, že odvolatel navrhuje odlišné technické řešení modernizace dálnice D1, které je podle jeho přesvědčení vhodnější a ekonomicky méně nákladné, než technické řešení předložené stavebníkem, nemůže být sama o sobě důvodem nezákonnosti stavebního povolení. Speciální stavební úřad v případě žádosti posuzuje především to, zda je obsah žádosti, respektive navrhované řešení v souladu s právními předpisy, závaznými ČSN a platnými technickými předpisy. V daném případě takový rozpor shledán nebyl. Volba technického řešení je tak v první řadě věcí stavebníka. Dle vyjádření stavebníka byla zvolená metoda vybrána na základě diagnostických průzkumů a praktických zkušeností, přičemž metoda fragmentace je v daném úseku vzhledem k množství oprav z minulosti prakticky nerealizovatelná, protože by byla kromě jiného spojena s plošným zvýšením nivelety dálnice minimálně o 15 – 20 cm. Plošné zvednutí nivelety je pro řadu mostních objektů bez většího zásahu do konstrukce naprosto nereálné. Nový cementobetonový povrch byl navržen vzhledem k předpokládané intenzitě dopravy těžkých nákladních vozidel, která se v předmětném úseku dálnice D1 pohybuje cca kolem 11 150 vozidel za den a je tak i v souladu s metodikou Ministerstva dopravy.

K názoru odvolatele o potřebě posouzení zvolené metody z hlediska EIA lze jen odkázat na výše uvedenou argumentaci k bodu 3. rozkladu. Námitku odvolatele vůči zvolené technické metodě modernizace dálnice D1 proto považuje rozkladová komise za nedůvodnou.

V 6. bodě rozkladu odvolatel opakuje své námitky – návrhy na uložení některých podmínek do stavebního povolení, které uplatnil ve stavebním řízení a vyjadřuje se ke způsobu, jak byly tyto jeho námitky (požadavky č. 5, 6 a 7) vypořádány speciálním stavebním úřadem v rámci odůvodnění rozhodnutí ministerstva. S tímto způsobem vypořádání svých návrhů se neztotožňuje a považuje ho za nepřezkoumatelný pro nedostatek řádných důvodů a tedy nezákonný. Odvolatel požadoval, aby projekt vegetačních úprav obsahoval jen geograficky místní druhy dřevin (požadavek č. 5) a aby protihlukové stěny byly osázeny jen místně původními popínavými druhy rostlin (požadavek č. 6) a PHS by měly být z takového materiálu, aby se nestaly pastí pro ptáky. (požadavek č. 7). Ministerstvo tyto požadavky ale podle odvolatele vyřídilo mimoběžným

způsobem, neboť je zcela irelevantní, zda DSP byla zkoumána a odsouhlasena dotčeným orgánem ochrany životního prostředí, neboť podstatné je, zda návrhy odvolatele byly akceptovány, přičemž ministerstvo v napadeném rozhodnutí vytvořilo „úřednickou mlhu“. Způsob vypořádání těchto námitek odvolatel odmítá a považuje ho za nepřezkoumatelný a nezákonný, neboť jako účastník řízení má právo na jejich řádné vypořádání, tzn. buď je akceptovat, nebo je řádně a s logickými důvody zamítnout

K námitkám týkajícím se odvolatelova požadavku č. 5 lze uvést, že požadavek, aby projekt vegetačních úprav obsahoval jen geograficky místní druhy dřevin, je fakticky promítnut v podmínce č. 29 výrokové části stavebního povolení – *Stavebník zajistí, aby v rámci vegetačních úprav bylo maximálně využito stávající zeleně. V případě náhradní výsadby musí, pokud dotčený orgán ochrany přírody neurčí jinak, zeleň svým charakterem odpovídat geograficky původním druhům rostlin*, speciální stavební úřad tímto v zásadě vyhověl námitce odvolatele, uplatněné v rámci stavebního řízení.

V případě požadavku č. 6 lze uvést, že v projektové dokumentaci pro provádění stavby k SO 17-261 PHS v km 130,0 – 131,4 vlevo a SO 17-801.1 Vegetační úpravy jsou uvedeny požadavky na výsadbu popínavých rostlin na rubu protihlukových stěn, které jsou navrženy z břečťanu popínavého. Tyto požadavky jsou pro zhotovitele stavby závazné. To, že mají být protihlukové stěny osázeny geograficky původními druhy rostlin, vyplývá rovněž z podmínky č. 29, která má obecnou platnost a platí tak i v případě protihlukových stěn.

K požadavku č. 7 na ochranu ptáků lze pak uvést, že v projektové dokumentaci pro provádění stavby, která je závazná pro zhotovitele stavby, v případě SO 17-261, tj. protihlukové stěny v celkové délce cca 1405 m, která je řešena jako neprůhledná, s výjimkou části dlouhé cca 45 m na dálničním mostě, byly pro tuto část stanoveny tyto podmínky: *Všechny tabule PMMA budou tloušťky 20 mm s kouřovým zabarvením „smoky brown“.* Provedení průhledných PHS proti nárazu ptáků bude zajištěno ve formě užití průhledných PMMA desek s oboustranným vypiskováním vertikálních pruhů šířky 30 mm s roztečí 100 mm. Odvolateli lze dát částečně za pravdu, že odůvodnění vypořádání těchto připomínek nepůsobí zrovna jednoznačně, může být poněkud matoucí a vést i k výkladu, který zmiňuje odvolatel ve svém rozkladu. Z hlediska posouzení věci je však podstatné především to, jaké podmínky uložil speciální stavební úřad stavebníkovi ve výrokové části rozhodnutí ministerstva. Tedy i tomuto požadavku odvolatele bylo v zásadě vyhověno a z věcného hlediska je předmětný požadavek takto zjevně plněn.

V rámci rozkladu požadoval odvolatel, kromě výše uvedených, přezkoumat další závazná stanoviska, aniž by blíže specifikoval, v čem spatřuje jejich nezákonnost či navrhoval konkrétní změnu. I tato závazná stanoviska byla proto podle ustanovení § 149 odst. 4 správního řádu postoupena spolu s rozkladem příslušným nadřízeným orgánům.

Závazná stanoviska Ministerstva vnitra, odboru bezpečnostní politiky a prevence kriminality, ze dne 29. července 2015, č. j. MV-112115-2/OBP-2015, ze dne 24. května 2016, č. j. MV-77421-2/OBP-2016 a ze dne 20. října 2015, č. j. MV-154516-2/OBP-2015, potvrdil ministr vnitra připisem ze dne 30. května 2018, č. j. MV-48855-3/SO-2018, přičemž konstatoval, že u žádného z nich neshledal rozpor s právními předpisy.

Závazná stanoviska Ministerstva obrany, Sekce ekonomické a majetkové, odboru ochrany územních zájmů a řízení programů nemovité infrastruktury Pardubice, ze dne 31. července 2015, sp. zn.: 31808/2015- 8201 - OÚZ - ČB, ze dne 24. listopadu 2015, sp. zn. 46693/2015-8201-OÚZ-PCE a ze dne 1. prosince 2015, sp. zn.: 47206/2015-8201-OÚZ-PCE, byla připisem náměstka Sekce nakládání s majetkem Ministerstva obrany, ze dne 4. května 2018, č. j. MO 118037/2018-1150, potvrzena s tím, že napadená závazná stanoviska nejsou v rozporu s ustanoveními správního

řádu, zákonnými normami a není v rozporu ani se zájmy Ministerstva obrany vymezenými dle § 175 stavebního zákona.

Závazné stanovisko Magistrátu města Jihlavy, odboru životního prostředí ze dne 17. března 2017, č. j. MMJ/OŽP/24574/2017 D – 33/16-PeM, KuE, – souhlas dle § 9 odst. 8 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, k dočasnému odnětí zemědělské půdy ze zemědělského půdního fondu, ve znění stanoviska ze dne 25. dubna 2018, č. j. MMJ/OŽP/45303/2018 Z-D – 33/16-PeM, KuE, bylo potvrzeno sdělením Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství, ze dne 1. června 2018, č. j. KUJI 36967/2018 OZPZ 820/2018 Go, s tím, že bylo shledáno zákonným a věcně správným.

Rozkladová komise proto navrhla ministru dopravy, aby podle ustanovení § 152 odst. 6 písm. b) a s přihlédnutím k § 152 odst. 5 podle ustanovení § 90 odst. 5 správního řádu rozklad zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Na základě výše uvedených skutečností ministr dopravy souhlasil s návrhem rozkladové komise a rozhodl tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

Poučení:

Podle § 91 odst. 1, ve spojení s ustanovením § 152 odst. 5 správního řádu, proti tomuto rozhodnutí odvolacího správního orgánu nelze dále podat rozklad.

Stavba je dopravní infrastrukturou ve smyslu ustanovení § 1 odst. 2 písm. a) zákona č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury, ve znění pozdějších předpisů,

V Praze 4. listopadu 2018

Ing. Dan Ťok
ministr dopravy

Toto rozhodnutí musí být vyvěšeno po dobu nejméně 15 dnů na úřední desce následujících úřadů:

1. Ministerstvo dopravy, nábřeží Ludvíka Svobody 12, 110 15 Praha 1 (na úřední desce a elektronicky s možností dálkového přístupu)
2. Obecní úřad Jamné, Jamné 2, 588 27 Jamné u Jihlavy
3. Obecní úřad Kozlov, Kozlov 68, 588 21 Velký Beranov

4. Obecní úřad Rybné, Rybné 51, 588 27 Jamné u Jihlavy
5. Obecní úřad Věžnice, Věžnice 49, 588 27 Jamné u Jihlavy
6. Úřad městyse Kamenice, Kamenice 481, 588 23 Kamenice u Jihlavy
7. Obecní úřad Meziříčko, Meziříčko 4, 588 27 Jamné u Jihlavy
8. Úřad městyse Měřín, Náměstí 106, 594 42 Měřín

Vyvěšeno dne: .....

Sejmuto dne: .....

Právní účinky doručení má výhradně doručení veřejnou vyhláškou prostřednictvím úřední desky Ministerstva dopravy.

Podpis a razítko orgánu, který potvrzuje vyvěšení a sejmnutí:

Rozdělovník:

Účastníci řízení:

Ve smyslu ustanovení § 144 odst. 6 správního řádu se následujícím účastníkům řízení podle § 27 odst. 1 správního řádu doručuje jednotlivě:

1. Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, 145 05 Praha 4, prostřednictvím zmocněnce Pavla Kušky, IČO: 63953277, Zázvorkova 2005/10, 155 00 Praha 13

Ostatním účastníkům řízení podle § 27 odst. 2 správního řádu se toto oznámení doručuje v souladu s ustanovením § 25 odst. 1 a 2 správního řádu veřejnou vyhláškou, vyvěšenou na úřední desce Ministerstva dopravy po dobu 15 dnů. Patnáctým dnem po vyvěšení se písemnost považuje za doručenu.

Obecní úřady k vyvěšení veřejné vyhlášky:

Ve smyslu ustanovení § 25 odst. 3 správního řádu se veřejná vyhláška zaslá k vyvěšení též příslušným obecním úřadům. Následující obecní úřady žádáme o vyvěšení veřejné vyhlášky po dobu 15 dnů způsobem v místě obvyklým:

2. Obecní úřad Jamné, Jamné 2, 588 27 Jamné u Jihlavy
3. Obecní úřad Kozlov, Kozlov 68, 588 21 Velký Beranov
4. Obecní úřad Rybné, Rybné 51, 588 27 Jamné u Jihlavy
5. Obecní úřad Věžnice, Věžnice 49, 588 27 Jamné u Jihlavy
6. Úřad městyse Kamenice, Kamenice 481, 588 23 Kamenice u Jihlavy
7. Obecní úřad Meziříčko, Meziříčko 4, 588 27 Jamné u Jihlavy
8. Úřad městyse Měřín, Náměstí 106, 594 42 Měřín

Dotčené orgány:

9. Ministerstvo vnitra, odbor bezpečnostní politiky, PS 21/OBP, 170 34 Praha 7
10. Ministerstvo dopravy, odbor pozemních komunikací – zde
11. Ministerstvo životního prostředí, Vršovická 65, 100 10 Praha 10
12. Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor životního prostředí a zemědělství, Žižkova 57, 587 33 Jihlava
13. Krajský úřad Kraje Vysočina, odbor dopravy a silničního hospodářství, Žižkova 57, 587 33 Jihlava
14. Magistrát města Jihlavy, odbor životního prostředí, Masarykovo nám. 1, 586 01 Jihlava
15. Městský úřad Velké Meziříčí, odbor životního prostředí, Radnická 29/1, 594 13 Velké Meziříčí
16. Magistrát města Jihlavy, odbor dopravy, Masarykovo nám. 1, 586 01 Jihlava
17. Městský úřad Velké Meziříčí, odbor dopravy a silničního hospodářství, Radnická 29/1, 594 13 Velké Meziříčí
18. Městský úřad v Polné, odbor výstavby a životního prostředí, Husovo nám. 39, 588 13 Polná
19. Úřad městyse Luka nad Jihlavou, stavební odbor, 1. máje 76, 588 22 Luka nad Jihlavou
20. Městský úřad Velké Meziříčí, odbor výstavby a regionálního rozvoje, Radnická 29/1, 594 13 Velké Meziříčí
21. Krajská hygienická stanice Kraje Vysočina, Tolstého 1914/15, 586 01 Jihlava

22. Krajské ředitelství policie Kraje Vysočina, Vrchlického 46, 587 24 Jihlava
23. Hasičský záchranný sbor Kraje Vysočina, Ke Skalce 32, 586 04 Jihlava
24. Oblastní inspektorát práce pro Jihočeský kraj a Vysočinu, Vodní 1629/21, 370 06 České Budějovice
25. Ministerstvo obrany – Sekce ekonomická a majetková – oddělení ochrany územních zájmů Pardubice, Teplého 1899/C, 530 02 Pardubice

Dotčené obce:

26. obec Jamné, Jamné 2, 588 27 Jamné u Jihlavy
27. obec Kozlov, Kozlov 68, 588 21 Velký Beranov
28. obec Rybné, Rybné 51, 588 27 Jamné u Jihlavy
29. obec Věžnice, Věžnice 49, 588 27 Jamné u Jihlavy
30. městys Kamenice, Kamenice 481, 588 23 Kamenice u Jihlavy
31. obec Meziříčko, Meziříčko 4, 588 27 Jamné u Jihlavy
32. městys Měřín, Náměstí 106, 594 42 Měřín

Na vědomí:

33. Ředitelství silnic a dálnic ČR, Na Pankráci 546/56, 145 05 Praha 4
34. Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, Kaplanova 1931/1, 148 00 Praha 11
35. Ministerstvo dopravy, odbor infrastruktury a územního plánu – zde

Spis

vyřesent : 9. 11. 2018

sejmuti :

Rumec
MĚSTYS MĚŘÍN
Náměstí 106, 594 42 Měřín
IČ: 002 94 798 DIČ: CZ00294799
Tel.: 566 544 222

Doložka konverze do dokumentu obsaženého v datové zprávě

Tento dokument, který vznikl převedením vstupu v listinné podobě do podoby elektronické pod pořadovým číslem 112938241-34896-181108102800, skládající se z 26 listů, se doslovně shoduje s obsahem vstupu.

Zajišťovací prvek: bez zajišťovacího prvku

Jméno a příjmení osoby, která konverzi provedla: **MARCELA VLASÁKOVÁ**

Vystavil: **Ministerstvo dopravy**
Pracoviště: **Ministerstvo dopravy**
V Praze dne **08.11.2018**

